

Finnish
62-0707

JEHOVAH-JIREH, OSA III

Jehovah-Jireh #3

07.07.1962
Grass Valley, California, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä
lissenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lissenssi.
Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

JEHOVAH-JIREH, OSA III

1. Kiitos sinulle, veli Borders. Voitte istuutua. Keskustelin juuri veli Harrel'in , kokousten puheenjohtajan kanssa, ja sain tietää että hän oli lähetyssaarnaaja ja että meillä oli joitakin asioita yhteisiä. Hän on nyt lähdössä takaisin Kultarannikolle, Afrikkaan. Ja minun tarkoitukseni on olla siellä tänä vuonna. Me yritimme saada aikaan joitakin järjestelyjä, koskien vierailua Kultarannikolla, Etelä Afrikasta tulon jälkeen.

2. Ja uskon että yksi suurimmista kokouksista, minun aikanani, oli Etelä Afrikassa, kun näin kolmenkymmenentuhannen alkuasukkaan vastaanottavan Kristuksen yhdellä kerralla. Aamen. He pysyivät heitä särkeämään epäjumalankuvansa maahan, ja he todella tarkoittivat sitä. Ja kun he särkivät epäjumalansa, oli kuin pölymyrsky olisi ollut tulossa. Ja he vastaanottivat Kristuksen Pelastajanaan, yhdessä kokouksessa. Heillä oli hyvä jatko sille siellä, joten he - he tavoittivat heidät.

3. Mutta suurin alttarikutsu jonka voin muistaa Herran antaneen meille, oli Indiassa, missä meillä oli suunnilleen viisisataatuhatta yhdessä kokouksessa. Ja siellä me yksinkertaisesti emme voineet arvioida sitä; heitä oli vain niin pitkälle kuin silmä kantoi, kaikkialla. Ja kaikki he vastaanottivat Kristuksen Pelastajana, mutta siellä ei ollut jatkoa sille. Joten senvuoksi, Shiites'it tietenkin ottivat omansa ja Jains'it ottivat oraansa ja niin edelleen. Arvelen useimpien menneen takaisin, jotka näkivät Herran tekevän ja tuottavan jotakin siellä.

4. Sillä palvelustehtävällä, jonka Herra antoi minulle, ei Amerikassa ole paljon vaikutusta, vain Helluntailaisille. Useimmat Amerikan kirkot ovat korkeasti älykkäitä kirkkoja ja ne uskovat jonkun uskontunnustuksen. Ja juuri siinä he pysyvät, eikä heitä voida liikuttaa siitä mihinkään.

5. Mutta kun te otatte jonkun alkuasukkaan ja yritätte kertoa hänelle jostakin uskontunnustuksesta, niin hän ei edes erota oikeaa kättä vasemmasta. Mitä hyötyä on antaa hänelle jotakin traktaattia? Hänen täytyy nähdä jotakin. Ja kun hän näkee sen, silloin hän on vakuuttunut. Ja kun hän näkee noitatohtorinsa nousevan ja antavan sille haasteen ja näkee Pyhän Hengen lannistavan sen juuri siihen, kyllä, silloin se osoittaa hänelle kuka on Jumala ja silloin se on sillä selvä.

Ja olin niin iloinen tavatessani veli Harrelin! Puhuin alkuasukkaista. Hän puhui yhden veli T.L.Osbornen kokouksen rahoittamisesta.

6. Monet teistä tunnette veli Osbornen, luulisin. Oi, siinä on kallis Kristuksen palvelija, veli Osborne. Hän on yksi hyvistä ystäväistäni. Minulla on

syvä kunnioitus sydämessäni veli Osbornea kohtaa, hän on niin suuri lähetyssaarnaaja. Minä uskon että hän on tehnyt enemmän lähetykentällä kuin kukaan maan päällä tänä päivänä, josta tiedän. Veli Osborn, hyvin mukava, hieno poika, ja minä todella rakastan veli ja sisar Osbornea.

7. He kertoivat minulle että Mamma Arganbright on kokouksessa tänä iltana. Oletko piiloutunut minulta, Mamma Arganbright? Itinä todella arvostan hienoja hedelmiäsi. Eikä ihme että hän on niin mukava pikku nainen, hän tulee tästä osasta maata täällä. Hän puhuu aina Grass Valleystä. Kuinka monet täällä Grass Valleyn ympäristössä tuntevat Mr. ja Mrs. Arganbrightin? No niin, se on hienoa. Missä sinä olet, Mamma Arganbright? En ole nähnyt sinua niin pitkään aikaan, sinä livahdit... Siellä hän on. Kyllä. Jumala siunatkoon hänen sydäntään. Hänen kotinsa on minun toinen kotini, hän on ihmeellinen nainen, täältä Grass Valleystä. Ja hänellä on aina ollut taakka näiden ihmisten puolesta. Ja veli Arganbright, jos tämä on ensimmäinen iltasi täällä, niin minä olin metsässä rukoilemassa tänään, kun vierailit vaimon ja heidän luonaan. Olen pahoillani etten ollut siellä tavatakseni sinua ja ystävääsi.

8. Mutta sanon että olen nähnyt jotakin tapahtuvan teidän ihmisten keskuudessa täällä, mitä en ole nähnyt missään Amerikan kaupungissa. Olen nähnyt Kristittyjen tuntevan että he ovat väärässä, Jumalan Sanaan nähden, ja he ovat nousseet seisomaan ja pyytämään laupeutta. Kyllä. Se kuulostaa minusta siltä kuin herätys voisi alkaa täällä. Se olisi ihanaa. Niin paljon kuin olenkin saarnannut ympäri maailman, ja erikoisesti Amerikassa, en ole koskaan aikaisemmin nähnyt Kristittyjen ryhmien, kun Sana on tuotu esiin ja näytelty heille, he nousevat seisomaan, sanoen olevansa väärässä. Eivätkä vain he, vaan saarnaajat heidän kanssaan. Se on vilpittömyyttä. Siitä minä pidän. Sisar Arganbright, he saivat sinut nousemaan ylös.

9. Tulen saattamaan vaimoni häämilleen. Hän on kaikkein ujoin henkilö maailmassa. Mutta hän on istumassa täällä tänä iltana. Kultaseni, uskon että tulet maksamaan minulle tästä samalla mitalla. Mutta tulen pyytämään vaimoani nousemaan ylös. Suloisin nainen koko maailmassa, minusta. (Seurakunta taputtaa.)

10. Tyttöni, tyttäreni, vanhin tyttäreni, Rebekka. No niin, kultaseni, tiedän että olet auringonpolttama, mutta haluan sinun nousevan ylös joka tapauksessa. Hyvä on, Rebekka. Se on tyttäreni, Rebekka. (Seurakunta taputtaa.) Kiitoksia. Kiitos teille.

11. Veli Jewel Rose, kuinka monet tuntevat hänet? Yhtenä iltana hän pani vaimoni tulemaan sinne puhujanlavalle missä olin, sen jälkeen kun olin jo aloittanut. Ja hän melkein pyörtyi. Nyt vaimoni yrittää vältellä häntä kaikkialla

missä näkee hänet. Hän menee pois hänen tieltään, koska pelkää että hän tulee kutsumaan hänet puhujanlavalle uudestaan.

12. Sanoin hänelle, “Jonakin iltana tulen pyytämään että nouset ylös ja puhut meille vähän aikaa.”

13. Hän sanoi, “Pidä ämpärillinen vettä valmiina, koska tulen pyörtymään.

14. Hän on hyvin rakas henkilö, vaimoni. Jos on mitään ansiota annettavaksi Branhamin perheelle, kuuluu se hänelle. Hän on se joka on seissyt minun ja yleisön välissä. Ja kaikki mitä on tehty oikein, hän on tehnyt sen.

15. Toivon että jokainen nuori mies täällä, kun hän menee naimisiin ja hankkii itselleen vaimon, eläisi yhtä onnellisena hänen kanssaan, kuin mitä vaimoni ja minä olemme eläneet nämä kaksikymmentä kaksi vuotta jotka olemme olleet naimisissa.

16. “Hän joka on löytänyt vaimon on löytänyt hyvän asian.” Niinkuin Salomo sanoi, “Hyvä nainen on jalokivi miehen kruunussa. Ja epävanhurskas on vesi hänen veressänsä.” Veri on hänen elämänsä. Niinpä epävanhurskas vaimo on pahin asia mitä mies voi saada. Ja vanhurskas on paras asia mitä hän voi saada, pelastuksen lisäksi. Jos Jumala olisi voinut antaa miehelle jotakin parempaa kuin vaimon, olisi Hän antanut sen hänelle, koska Jumala antaa lapsilleen vain hyviä asioita. Ja Hän antoi hänelle vaimon, ja minä olen kiitollinen siitä.

17. Ja nähdä naisten, kun minä... se oli jotenkin leikkaavaa tässä toisena iltana. Siellä on Kirjoitus siitä millä tavalla näiden Helluntailais naisten tulee pukeutua, pitää hiuksiaan ja niin edelleen. Te sanotte, “Sillä ei ole merkitystä.” Sillä varmasti on!

18. Haluan kysyä teiltä jotakin. Veli Harrel täällä on lähetysaarnaja.

19. Durbanissa, Etelä Afrikassa, naiset istuivat siellä niin alasti kuin he maailmaan tulevat; heillä ei ollut yllään rihmaakaan vaatteita, vain pieni kymmenen tai viidentoista sentin levyinen kaistale edessään. Ja siellä he seisoivat alasti, senjälkeen kun tämä hämmästyttävä ihme oli tapahtunut puhujanlavalla. Ja tuossa ryhmässä siellä oli lähes kymmenentuhatta Muhametilaista, jotka yhdellä kertaa vastaanottivat Kristuksen tuossa samassa kokouksessa. Ja sitten siellä kun... Nämä naiset, jotka seisoivat siellä näiden miesten kanssa, vastaanottivat Kristuksen.

20. Ja veli Bosworth sanoi, “Veli Branham, uskon että sinun tulisi antaa tuo alttarikutsu uudestaan. Uskon heidän tarkoittaneen ‘fyysillistä’ parantumista.”

21. Ja minä sanoin sen viidentoista eri tulkin edessä. Te tiedätte sen ottavan aikaa... teidän on kirjoitettava muistiin mitä olette sanoneet. Kun sanotte, “Jeesus Kristus Jumalan Poika, tuli pelastamaan syntisiä.” Niin silloin yksi sanoo “Blu, blu, blu, blu,” ja toinen sanoo “Nic, nic, nic, nic,” ja se merkitsee “Jeesus Kristus Jumalan Poika.”

22. Tiedättekö, oli tapana kun kuulin ihmisten puhuvan kielillä, että ajattelin, “Oho, tuo ei voi olla oikein.” Mutta Raamattu sanoo, “Ei ole olemassa mitään ääntä ilman merkitystä. Eikä ole. Kun kuulin tuon, kuinka jotkut heistä kotkottivat kuin linnut ja jotkut inisivät kuin hyönteiset ja kaikenlaista. Mutta sillä on merkitys heille, jos kerran jokaisella äänellä oli merkitys.

23. Ja kun se sanottiin uudestaan ja minä sanoin, “Hyvä on, sitten ne jotka todella tietävät että kyseessä ei ole ‘fyysillinen’ parantuminen, vaan se että vastaanottaa Kristuksen Pelastajana ja että on Taivas minne mennä, jos uskotte Jumalan Poikaan ja vastaanotatte Hänet Henkilökohtaisena Pelastajananne, niin tärkeää epäjumalanne maahani” Ja he heittivät ne maahan. Ja minä sanoin, “Juuri siellä nyt, kohottakaa nyt kätenne Jumalalle ja antakaa Hänelle ylistys. Hän tulee antamaan teille Pyhän Hengen!”

24. Ja seistessään tuolla maaperällä, näin siellä naisia jotka olivat ikosen alasti; ja niin pian kuin Kristus oli koskettanut heitä, he kävelivät pois tuolta maalta, kätensä peittonaan. Ja kun heidät nähtiin uudestaan, heillä oli vaatteet yllään.

25. Ho niin, jos Kristus saa alastoman pakananaisen käsittämään että hän on väärässä ollessaan alasti, ja sitten naiset jotka tunnustautuvat Kristityiksi, riisuvat joka vuosi e-nemiaan pois, niin sitä minä en voi käsittää. Siinä on jotakin väärin, jossakin.

26. Kokematon pakananäinen, seisten siellä sillä tavalla kun on syntynyt tähän maailmaan, koskaan tietämättä että oli alasti - hän ei tiedä olevansa alasti. Mutta kun Kristus tulee ja on läsnä, käsittää hän olevansa alasti, niin paljon että yrittää peitellä itseään käsivarsillaan niin hyvin kuin voi ja kävelee pois. Kaksi tai kolme päivää myöhemmin, nähdessänne hänet uudestaan, hän on puettu.

27. Siinä on nyt jotakin vialla jossakin ja olen varma että vika ei ole Kristuksessa. Oi, minä uskon että Sana on täydellinen!

28. Minä yksinkertaisesti rakastan Abrahamin matkaa, ettekö tekin? Olen viipynyt siinä pitkän ajan ja toivoni tänä iltana pääseväni Jehovah-Jireh ‘iin. Otin tekstini kolme tai neljä iltaa sitten, enkä ole vielä päässyt siihen.

...minä, niin alhainen kuin hänkin,

Pestä kaikki syntini pois.

Pestä kaikki syntini pois,

Pestä kaikki syntini pois.

227. Juuri niin, työntekijät. Tulkaa nyt, kun Vesi on liikutettu. Tulkaa suoraan tänne.

...niin alhainen kuin hänkin, pestä kaikki syntini pois.

228. Nyt te jotka haluatte rukoilla, siirtykää nyt lähemmäksi ja olkaa valmiit. Me tulemme uskomaan että Jumala tulee tunnustamaan tämän. Hänen täytyy.’ Se Jumala joka voi enttaa sydämen ajatukset. Muistakaa, Jeesus teki sen vain yhden kerran kaupungissa. Mutta Hiin sanoi, “Enemmän kuin tämä olette te tekevä.” Näettekö, Hän on todistanut Kirjoi tuksensa oikeaksi! Tulkaa lähemmäksi nyt. Rukoilkaamme nyt kaikki näiden ihmisten puolesta täällä. Jokainen henkilö joka tietää kuinka rukoilla. Kuinka monta uudestisyntyntä Kristittyä on rakennuksessa? Kohottakaa kätenne. Kohottakaamme nyt jokainen kätemme kiitokseksi näistä ihmisistä.

229. Taivaallinen Isämme, me kiitämme Sinua näistä ihmisistä. He ovat Sinun. He tulivat ja ovat tunnustaneet. He tulivat kuollakseen itselleen ja synnille. He tulevat lähtemään takaisin, uusina luomuksina Kristuksessa.

230. Saatana, sinä olet hävinnyt taistelun! Jumala on Jehovan-Jireh! Herra on varannut Uhrin, varannut ihmiset, varannut alttarikutsun, varannut Sanoman, varannut armon. Ja Saatana on hävinnyt taistelun, Jeesuksen Kristuksen Nimessä hän on hävinnyt taistelun!

dempään nyt. Koska huomenna aiheena on Jumalallinen parantaminen. Pyhä Henki sanoi minul

le, pieni hetki sitten, “Älä kutsu rukousjonoa. Anna alttarikutsu.” Minä tottelen Häntä

ja teen niinkuin Hän käskee minua. Tiedän paremmin kuin olla tekemättä sitä.

Tulen nyt Sinulle!

Pese minut, puhdistat minut Veressä Joka virtasi Golgatalta!

223. Päämme kumarrettuina nyt, kun odotamme. Oi Jumala, liikkukoon Pyhä Henki näiden yllä. Ne jotka nyt haluavat tulla eteen alttarille, johda ihmiset nyt siunaukseen. Herran Jumalan Nimessä, suo se. Jumalan Henki, liiku.

224. Siirtykää lähemmäksi. Tulkaa nyt lähemmäksi jokainen. “Jokainen sielu, synnin ahdistama, Herralla on laupeus.” Tulkaa nyt. Tulkaa puhdistavan tulvan alle, jossa he kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa. Siellä on Lähde täytetty Verellä, joka on otettu Immanuelin suonista. Kunnioittavasti nyt.

225. Tunnetteko tuon rauhan kokouksen yllä nyt? liitä se on? Se on kuolema, kuolema syntisille. Henkilökohtaiset työntekijät, siirtykää nyt heidän ympärilleen. Se on kuolema, nämä ihmiset ovat kuolemassa. Raamatut ovat esillä, he selittävät sen. Kuolema kulkee alttarin ympärillä ja uusi Elämä on tuleva kuoleman jälkeen.

On lähde täytetty Verellä,

Joka onotettu... (Oi, kuinka te haluaisittekaan kuulla sen jonakin päivänä, sinä päivänä kun sydämenne lakkaa lyömästä!) Ja syntiset sen tulvan alle upotettuina, Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa. Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa, (Juuri niin, nuori mies. Siunatkoon sydäntäsi. Se on oikein. Se oli se mitä Hän odotti.) Ja syntiset sen tulvan alle upotettuina, Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.

226. Nyt ne Kristityt joille on annettu ohjeet, siirtykää lähemmäksi, sillä aikaa kun laulamme seuraavan säkeistön. “Kuoleva ryöväri iloitsi nähdä tuon Lähteen päivänensä; siellä voin minä, niin alhainen kuin hänkin, pestä kaikki syntini pois.” Siirtyköön nyt ohjeita antavat ihmiset lähemmäksi. Te joilla ei ole Pyhän Hengen kastetta, siirty lähemmäksi tänne eteen nyt. Emme tiedä mitä Jumala saattaa tehdä nyt hetken kuluttua. Tulkaa lähemmäksi nyt, sillä aikaa kun laulamme seuraavan säkeistön.

Kuoleva ryöväri iloitsi nähdä (Sanan julkituotuna)

Tuon Lähteen päivänensä: (Oi, se on hienoa. Tulkaa Veden ollessa liikutettu.)

29. Mutta yhtenä vuotena kotona otin erään aiheen, saarnasin Jobista, ja olin noin vuoden Jobin Kirjassa, joka sunnuntai ja keskiviikko puhuin Jobista. Ja lopulta tulin siihen asti että sain hänet istumaan tuhkäläjässä. Pidin häntä siellä noin kolme tai neljä viikkoa. Ja eräs kallis sisar, jolla oli tarpeeksi rohkeutta kirjoittaa minulle, sanoi, “Veli Bran-ham, milloin sinä oikein tulet ottamaan Jobin pois tuosta tuhkäläjästä?”

30. Ho niin, arvaan teidän ihmettelevän tulenko koskaan saamaan Abrahamia näkemään Jehovah-Jireh:in.

31. Mutta minulla oli eräs tarkoitus, Jobin istuessa siellä tuhkäläjässä ja Elihun puhuessa hänelle. Jumala koetteli pyhänsä, ottaen häneltä kaiken mitä hänellä oli. (Kunnes olin saanut kaiken valmiiksi lopullista iskua varten) Sitten Herra tuli alas pyörretulessa, salamat alkoivat välähdellä ja ukkonen jyristä. Ja Jumalan Henki tuli profeetan ylle, hän nousi seisomaan ja sanoi, “Minä tiedän Lunastajani elävän;” tarkatkaa, “Lunastajani.” “Ja viimeisissä päivissä Hän on seisova maan päällä. Ja vaikka ihomadot ovatkin hävittäneet tämänruumiin, kuitenkin lihassani minä olen näkevä Jumalan; Jonka minä itse olen näkevä, Jonka omat silmäni ovat näkevä, ei jonkun toisen.” Oi, mikä opetus siinä onkaan! Ja saada se painumaan sisälle, tarvittiin jonkin aikaa saada ihmiset asennoitumaan ja Henki olemaan oikein ja sitten antaa se. Ja sitten alttarit olivat täynnä katuja ihmisiä.

32. Aivan niinkuin jos olette Hengen johdossa, odottakaa aikanne, kunnes tähtäätte suoraan maaliin. Jos ette tee sitä, te ammutte liian korkealle, tai sivulle ja jonnekin muualle. Pitäkäämme se kohdistettuna Raamattuun! Uskon jumalan haluavan että tähtäämme Siihen» Apostolit tähtäsivät Siihen Pyhän Hengen kanssa. Ja uskon että me voimme tehdä saman asian, saman Sanan mukaan, ja se osuu maaliin* Ja jos se osui kerran napakymppiin, voi se osua siihen uudestaan! Mutta teidän on tarkoin tähdättävä! Olkaa varmat että hengityksenne, liipaisunne ja kaikki ovat aivan oikein» Minä harjoitan maaliinammuntaa; minä tiedän mitä se on kiväärin kanssa jolla osuu.

33. Eräänä päivänä lähetin pienen malli seitsemänkymmentä-viisi takaisin Winchester Yhtiölle. En voinut saada sitä osumaan neljännestuuman kokoiseen maaliin viideltäkymmeneltä jaardilta. Ja Winchester Yhtiö lähetti sen takaisin, sanoen, “Pastori Branham, tämä ase on valmistettu ampumaan viidellä panoksella tuumanalalle kahdeltäkymmeneltä viideltä jaardilta.” Niin sanoi yhtiö joka oli valmistanut sen. Minä tiesin asian paremmin. Olin juuri ampunut jonossa yhdeksän mattonupia sisälle sen kanssa viideltäkymmeneltä jaardilta» Niinpä tiesin että se oli kohdistettu oikein. Niinpä minä vain jatkoin sen säätelystä, kunnes sain sen jälleen osumaan.

34. No niin, samoin on Jumalan Sanan kanssa. Nuo asiat joita apostolit tekivät, nuo asiat jotka Kristus lupasi, meidän täytyy olla kohdistetut Sanaan, Hengen kanssa» Jos se teki sen kerran, tulee se tekemään sen uudestaan, koska Se on Jumala. Ja Jumala on Sana, eikä Jumala voi pettää.

35. Jos ase on vähän löysästi tällä tavalla otteessanne, vähän löysästi tai liian tiukasti, tai mikä tahansa on esteenä, te voitte panna sormenne painon kiväärin päälle, (joka ampuu täydellisesti), ja teidän sormenne paino saa sen ampumaan ohi. Teillä täytyy olla kaikki täydellisesti.

36. Sillä tavalla teidän täytyy tehdä Kristillisyydessä, saamaan Sana julkituomaan Itsensä oikein, niin että te itse toimitte oikein Sanan ja Jumalan mukaisesti ja silloin se tulee; osumaan maaliin. Sen täytyy osua! Senvuoksi, saarnaamisessa, teidän täytyy tuntea Hengen olevan aivan oikein ja sitten ampua; ja se tulee osumaan maaliin.

37. Sitten monta kertaa ihmiset sanovat, “Veli Branham, minä en kuule sinun kokouksistasi.”

38. Minulla ei ole tiedoitustoimintaa, niinkuin toisilla veljillä. Heillä on aikakauslehdet, heillä on radio ja televisio. Minä vain kuljen lävitse ja yritän edustaa Herraa Jeesusta. Ihmiset näkevät sen, uskovat sen, ja tulevat terveeksi. Jumala tietää sen, se on kaikki mitä tarvitaan. Ymmärrätekö? Me emme, me emme ole... Mitään historiaa ei tulla kirjoittamaan. Älkää olko huolissanne siitä. Ei tule olemaan aikaa historian kirjoittamiselle. Minä uskon Jeesuksen olevan tulossa» Sen minä uskon. Ja haluan elää tänään niinkuin Hän tulisi tänään, tai huomenna. Ei mitään suuria kouluja ja niin edelleen. Miksi me teemme noita asioita ja sitten saarnaamme että Jeesus on tulossa? Meidän omat tekemme-han todistavat meitä vastaan. Oikein. Jeesus on tulossa, olkaamme, tehkäämme seurakunta valmiiksi sitä varten! Valmistautukaamme. Oi, kuinka rakastankaan Häntä!

39. Kumartakaamme nyt päämme rukousta varten. Oi, kuinka rakastankaan nähdä kuinka ihmiset kunnioittavasti kumartavat päänsä. Istukaamme nyt vain hetken hiljaa ja tutkistelkaamme. Nyt haluamme käyttää aikaamme. Huomenna on sunnuntai, sapatti, Kristittyjen sapatinpäivä. Enkä halua teidän myöhästävän pyhäkoulusta, vaikka emme haluakaan pitää kiirettä naisten asioiden kanssa.

40. Ajatelkaa nyt, “Herra, onko minun sydämeni halu tänä iltana Sinun tahtosi mukainen?” Jos se on, silloin ajatelkaa sitä. Sitten jos ajattelette sitä, haluanne, tarkistakaa se Jumalan ohjelman kanssa. Jos se näyttää olevan aivan oikein Jumalan ohjelman mukainen, silloin haluan teidän kohottavan kätenne Jumalalle ja sanovan, “Jumala, muista minua, tämä on se mistä minulla on

sattuman varaan ystävä. Minä vain kylvän siementä ja vedän verkkoa. Jumala antaa kasvun. Minä en tiedä.

215. Kumartakaamme päämme, nähdäksemme onko Hänellä ketään. (Eräs sisar puhuu toisella

kielellä ja sitten antaa tulkinnan.) Te kuulitte sen.

...Tulen nyt Sinulle! (Tutkikaa omaa sydäntänne) Pese minut, puhdist minut....

216. Seurakunnan jäsen. Jos minä seisaisin täällä ja minulla olisi vain jokin seurakuntaan liittymisen kokemus jossakin, löytäisin tieni tänne alttarille niin nopeasti kuin voisin.

217. Muistakaa, Henki antaa todistuksen että me olemme lopulla. Tiede sanoo, “On kolme minuuttia keskiyöhön.” Sanoma ja Raamattu sanovat, “Täällä se on, tuo viimeinen asia!” Herätys on päättymässä, ovi on sulkeutumassa. Te tulette olemaan ulkopuolella, kolkuttamassa, ettekä voi päästä sisälle. Tulkaa!

Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen. Älkää nyt telikö sitä...?...

Minä tulen,Herra! Tulen nyt...

218. Jumala siunatkoon sinua. Se on oikein, herra. Siliä tavalla, tulkaa suoraan alas parvekkeelta. Heitä tulee jonoittain.

219. Tässä on Sana, tässä on todiste. On Henki, on todistaja. Ja tässä ihmiset tulevat, osoittaen että me olemme täällä lopun ajalla.

Minä tulen, Herra!

Tulen nyt Sinulle!

Pese minut, puhdist minut Veressä

Joka virtasi Golgatalta

Minä tulen, Herra!...

220. Me odotamme, Henki kutsuu. Kaikki jotka kohotitte kätenne...?...tulkaa...?... Tulkaa...?...

221. Ehkä mielessänne on ollut epäily. Teidän on oltava varmoja, ystävä, teillä on oltava usko joka on täydellinen.

...Golgatalta!

...Herra! Tulen nyt....

222. Tulkaa...?... tulkaa nyt. Tukoon muut joiden täytyy tulla. Odotamme vielä vähän pi

Joka virtasi Golgatalta!

210. Tulkaa nyt, tulkaa suoraan tänne. Me tulemme rukoilemaan. Te ette tule koskaan olemaan lähempänä Häntä kun lähdette. "Tulen nyt Sinulle! Pese minut, puhdistu minut!"

211. Tulkaa suoraan alas sieltä parvekkeelta. Kyllä, tulkaa suoraan alas ja seiskää täällä. Hän tulee... Hän sanoi, "Jos te tunnustatte Minut ihmisten edessä, Minä tulen tunnustamaan teidät Isäni edessä. Mutta jos te häpeätte Minua, tulen Minä häpeämään teitä" Muistakaa, Raamattu, Genesiksestä(1.MoosK.) Ilmestyskirjaan. Tulkaa nyt, nuoret ja vanhat. Tahdotteko tulla? Seurakunnan jäsen tai ei, tule nyt. Tahdotko? Vastanota Kristus nyt ollessasi Hänen Läsnaolossansa.

Minä tulen Herra!

Tulen nyt Sinulle!

Pese minut, puhdistu minut Veressä

Joka virtasi Golgatalta!

212. Laulakaamme se uudestaan. (Veli Branham alkaa hyräillä, "Minä tulen, Herra.")

213. Kuulkaa. Uskotteko minun olevan Hänen profeettansa? En ole tunnustanut sitä aikaisemmin. Mutta uskon, että sanomalla sen, ihmiset tulevat ymmärtämään ja tietämään mihin yritän pyrkiä. Täällä on ihmisiä jotka tunnustavat Kristillisyyttä ja joiden tulisi olla täällä edessä. Tulkaa, ettekö tulisi? Sallikaa minun kysyä teiltä, kuinka te koskaan aiotte tehdäsen? Te ette tule koskaan saamaan toista merkkiä. Tämä on Se. NÄIN SANOO HERRA. Tekisikö Jumalan profeetta sen kaltaisen lausunnon, jos se ei olisi totta? Te olette saamassa suurimman merkinne ja viimeisen merkinne, ennen Kristuksen ilmestymistä. Tulkaa! Syy miksi sanon nämä asiat - enkä ole koskaan sanonut tätä missään toisessa kokouksessa - minusta tuntuu että juuri täällä on sopiva tilaisuus jotakin tapahtua. Ja se on miksi sanon sillä tavalla kuin sanon. Uskon että tulette ymmärtämään. Että ette mene ympäri tekemään jonkin kaltaisia kultteja ja sano, "Veli Branham on jumala," tai jotakin sen kaltaista. Te ymmärrätte inistä puhun. Tulkaa nyt. Tulkaa. Sallikaa minun suostutella teitä, Kristuksen Nimessä. Tulkaa!

214. Te jotka ette tiedä missä seisotte, jotka ette ole varmoja siitä, teillä on vain älyllinen käsitys tai jonkinlainen aistimus; te olette huutaneet, te olette itkeneet, teillä on ollut kaiken kaltaisia aistimuksia, tunteita. Älkää yrittäkö päästä sisälle sen perusteella. Muistakaa, minä sanon teille Herran Nimessä, että te olette kadotettu, viheliäisesti kadotettu, ja ette tiedä sitä. Älä jätä

tarve." Vain ajatelkaa todella kovasti. Jumala siunatkoon teitä. Hyvä. Herra siunatkoon teitä. Se on hyvä. Vain kohottakaa kätenne. Hän näkee kaikki, Hän tietää kaiken. Se on hyvä. Jumala siunatkoon teitä, Aamen. Herra siunatkoon. Se on hyvä. Vain ajatelkaa, kohottakaa kätenne. Minä tarkkaan nyt jokaista kättä sen noustessa ylös. Hyvä on. Se on hienoa.

42. Taivaallinen Isä, me nyt tulemme, lähestyen jälleen tuossa kaikkiriittävässä Herran Jeesuksen Nimessä, Armon Valtaistuinta. Niinkuin tuo runoilija sanoi, "Salli minun Armon Valtaistuimen ääressä löytää suloinen vapautus." Jumala, heidän sydämillään on taakka jostakin. Ja löytäköön he nyt Armon Valtaistuimen ääressä sen helpotuksen jonka Jumala, suuri Lääkäri vapauttaa heille, uskon josta heillä on tarve.

43. Minun molemmat käteni ovat ylhäällä. Minulla on tarpeita. Muista minua, Herra.

44. Muista kaikkia niitä ihmisiä täällä joita nämä nenäliinat edustavat. Oi, kuinka todistuksia onkaan tullut näistä asioista. Kunnioitus. Kaukana näiden hiekkaharjanteiden takana jossakin on äitejä, isiä, pieniä lapsia, ihmisiä sairaalassa, vanha sokea isä istumassa jossakin pienessä huoneessa valkoinen keppi kädessään, he odottavat näiden nenäliinojen tuloa. Jumala, ole laupias. Suo Herra, että kenen tahansa päälle ne on laskettu, menettäköön vihollinen voimansa ja valtansa, voikoot he mennä ja olla parantuneet. Tässä on yksi jonka ylitse on kirjoitettu "syöpä." Paetkoon tuo perkele pois näistä ruumiista. Ja voikoon Pyhä Henki, kun Jumala katsoo alas Oman Poikansa Veren lävitse, joka kuoli tätä tarkoitusta varten, olkoon tuo suuri sovitus riittävä tänä iltana, ja virratkoon usko runsaasti heidän ylleen, niin että he voivat vastaanottaa parantumisensa. Suo se, Herra.

45. Siunaa Sanasi nyt. Auta palvelijaasi, voitele meidät palvelusta varten. Voitele jokainen sydän joka kuulee. Ja kun me nyt tulemme puhumaan, Isä, sano Sinä meille mitä sanoa ja sano meille mitä tehdä. Me odotamme Sinun olevan kanssamme tässä kokouksessa.

46. Kiitos Sinulle hienoista lauluista tänä iltana. Tämä nuori mies täällä takana, veli Heimer, lauloi juuri tuon ihmeellisen laulun, "Galilealainen." Tulkoon tuo Galilean Muukalainen sisälle nyt tänä iltana. Voikaamme kuulla Hänen Äänensä sanovan myrskyävälle mielelle, niinkuin Hän sanoi myrskyävälle vedelle, "Rauha, ole hiljaa." Ja olkoon jokainen vaikeuksissa oleva sydän parantunut. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Ja hän antoi sille paikalle nimen Jehovan-jireh: niinkuin on kirjoitettu, HERRAN vuorella se nähdään.

46. Me haluamme nyt aloittaa tämän suuren henkilön kanssa. Ja huomenna... Nyt, jos Herra suo, me yritämme päästä loppuun Abrahamin kanssa tänä iltana. Ja huomenna, ehkä tekstinä on Jumalallinen parantaminen.

47. Herra on ollut hyvä meille täällä. Me olemme kuulleet todistuksia niistä asioista joita on tapahtunut. Ja olemme niin iloiset! Yhtenä iltana kutsuimme rukousjonon. Emmekä nähneet rakennuksessa yhtään heikkoo, pyörätuolissa tai missä tahansa, joka ei olisi ollut ylhäällä ja kävellyt ympäri.

48. Ja nyt jokaisena iltana Pyhä Henki on tullut suuremmoisessa, ylevässä läsnäolossansa, ja mennyt kuulijakunnan ylitse, ilmoittaen Itsensä, että Hän on täällä. Silloin meidän tulisi uskoa Häntä. Näettekö, Hän haluaa teidän uskovan Häntä. Korkein kunnianosoitus jonka voitte tehdä Jumalalle, on uskoa Häntä. Teidän täytyy uskoa. "Hänen joka Jumalan tykö tulee täytyy uskoa että Hän on." Ja nyt uskokaa Häntä!

49. Ja kun puhun Abrahamista, tuosta matkasta, on se siksi että yritän rakentaa uskoa tuotu suurta huippukohtaa varten, antaakseni ihmisten nähdä keitä he ovat.

50. Se on siinä vikana. Kun matkustelemme, me näemme kahden luokan ihmisiä. Yksi on helluntailainen, toinen on fundamentalisti. Nyt, fundamentalistit asemallisesti tietävät missä ovat, mitä he ovat, mutta heillä ei ole mitään uskoa siinä mukana. Helluntailaisilla on usko, mutta he eivät tiedä keitä he ovat. Se on aivankuin mies jolla on rahaa pankissa, mutta ei tiedä kuinka kirjoittaa shekkiä; ja toinen taas osaa kirjoittaa shekin, mutta hänellä ei ole rahaa pankissa. Jos te vain voitte saada heidät yhteen, tulee jotakin tapahtumaan. Jos te koskaan voitte saada yhteen helluntailais uskon ja fundamenttaalisen opin, tai fundamenttaalisen opin ja heiluntailaisuskon, niin jotakintulee tapahtumaan. Kyllä.

51. Kuinka haluaisinkaan nyt antaa erään todistuksen tässä, siitä kuinka näin erään Lut-herilaisen koulun - neljäsataa vastaanotti Pyhän Hengen Kasteen puhuessani heille siitä. Oi, se oli ihana näky, kun he saivat tietää sen. Heidä ei ole luettu ulkopuolelle, siksi että ovat Lutherilaisia.

52. Minulla ei ole mitään Lutherilaisia, Baptisteja, Methodisteja, tai mitä olettekin, Katolisia vastaan. Minä en ole niitä, noita ihmisiä vastaan. Vaan se on tuo järjestelmä joka pitää heidät, jota vastaan minä puhun. Minulla ei ole mitään ketään yksilöä vastaan, he ovat kaikki inhimillisiä olentoja joiden puolesta Kristus kuoli; Katolisat, Juutalaiset, mitä he voivatkin olla. Se on tuo järjestelmä. Kuten Muhamettilaiset, Shii-tesit, Jainit, tai mitä se onkin, se on tuo järjestelmä, näettehän. Eivät nuo ihmiset jotka palvovat Buddhaa; se on tuo järjestelmä joka vetää heidät pois.

jättämään sinut? ja tulet olemaan terve? Uskotko? Kohota kätesi jos se oli se mikä sinulla oli vikana.

Hyvä on. Usko koko sydämelläsi ja ole parantunut. Näettekö mitä te tarvitsette?

206. Nainen suoraan hänen takanaan, kohotti kätensä..ei, toisena siellä takana, jolla on vihertävä puku yllään, hän kärsii sydänviasta. Kyllä. Uskotko että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi? Se on hienoa, oikein hienoa. Hän ontekevä jos vain uskot sen.

207. Eräs rouva, toinen sinusta, Mrs. Dillman siellä. Jos uskot että Jumala tulee parantamaan sinut tuosta vatsavaivasta, Mrs. Dillman, usko, ja vatsasi on kunnossa. Se on hermostunut vatsa, joka sinulla on ollut pitkän aikaa, erikoisesti vaihdevuosista lähtien se on ollut sinulla. Sinulla on ollut monia asioita aiheuttamassa sinulle paljon vaikeuksia, mutta se on kaikki ohitse nyt. Jos nuo asiat ovat totta, heiluta kättäsi ihmisille, niin että he voivat nähdä. Jos minä olen sinulle vieras, jatka kätesi heiluttamista. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

208. Uskotteko te? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Mitä se on? Jehovah-Jireh, Herra huolehtii Itsellensä Uhrin! Nyt koko kuulijakunta tulee jotenkin hämäräksi minulle. Jehovah-Jireh on järjestänyt Uhrin jokaisen teidän puolestanne. Uskotteko te sen?

209. Nyt te täällä jotka kohotitte kätenne, tulkaa tänne eteen ja seiskää täällä hetken. Tahdotteko tehdä sen? Jehovah-Jireh on varannut Uhrin. Te kohotitte kätenne että uskoitte sen. Te olette nähneet täällä, ja tiedätte kuinka mahdotonta... Se on Jotakin! Katsokaa näitä ihmisiä, kuinka monta kutsuttiin. Ehkä seitsemän, kahdeksan tai kymmenen, mitä se olikin, joita kutsuttiin. Se olisi voinut vain jatkua edelleen. Mutta kun minulla vielä on voimaa, haluan teidän tulevan ja vastaanottavan Kristuksen Pelastajananne. Tahtoisitteko nyt nousta ylös ja tulla, sillä aikaa kun laulamme, "Minä tulen, Herra, tulen nyt Sinulle"? Tahtoisitteko nousta nyt ja tulla tänne eteen, te jotka kohotitte kätenne hetki sitten? Ja seiskää täällä alttarin ympärillä ja näyttäkää että ette ole hapoissänne Kristuksesta. Tulkaa nyt, ja todistakaa ihmisille että todella tarkoittitte sitä, että haluatte Jumalan muistavan teitä ja haluatte vastaanottaa Hänet Pelastajananne. Tulkaa nyt, sillä aikaa kun kaikki nousemme ylös ja laulamme.

Minätulen, Herra!

Tulen nyt Sinulle!

Pese minut, puhdistu minut Veressä

kertoa tuolle naiselle hänen verenvuodostaan. Ja sanoa tuolle naiselle kaivolla hänen miehistään; ja kun Hän teki sen, hän sanoi, “Mutta sehän on Messiaan merkki.”

198. TE HAETTE NYT SEN PALUUN, MESSIAAN ILMESTYMISEN IHMISTEN KESKUUDESSA. SE ON PYHÄ’ HENKI VALMISTAMASSA SEURAKUNTAA.

199. Haluan teidän kääntävän päänne. Näettekö tuon pienen naisen joka istuu tässä? Näettekö tuon Valon hänen yllään? Hän karsii korkeasta verenvuodosta. Se on totta. Hänellä on yllään sininen puku ja hän käyttää lasseja. Viimeisten sekunnin tai kahden aikana hän on tuntenut todella oudon lämpimän tunteen ympärillään. Kyllä. Nyt korkea verenvuodotteesi, joka on niin kovasti vaivannut sinua, on jättänyt sinut. Vastanotatko sen? Kohota kätesi jos teet sen.

200. Mitä hän kosketti? Yli Pappia. Menkää nyt, kysykää tuolta rouvalta. En ollut koskaan elämässäni nähnyt häntä. En tiedä tuosta naisesta mitään; mutta, se on totta. Tarkkasin tuota Valoa kun Se liikkui yli kuulijakunnan, meni suoraan sinne ja tuli takaisin, hehkuva Valo.

201. Uskotko sinä? Nivelreuma, rakkovaiva, komplikaatioita, hermostuneisuus, heikkous. Kyllä. Sinä et ole täältä. Olet eräästä pienestä paikasta nimeltä West Point. Oikein. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle kuka sinä olet? Ms. Hardwick. Se on oikein. Jos se on oikein, nouse ylös. Se jätti sinut» Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.

202. Uskotteko te? (Seurakunta sanoo, “Kyllä.”) Ihmiset katsovat taaksepäinsinuun. Mutta tuo nainen juuri tässä. Katsokaa, tuo Valo viipyy yhä hänen yllään. Ettekö te näe Sitä? tässä Se on. Tarkatkaa.

203. Siellä Se on, tämän miehen kanssa joka istuu siellä katsellen minua. Nivelreuma. Usko koko sydämelläsi ja Jumala tulee tekemään sinut terveeksi, herra. Me olemme vieraita toisillemme, mutta emme Jumalalle.

204. Tämä nainen suoraan täällä takana, kärsii päänsärystä. Jumala, älä anna sen jäädä häneltä huomaamatta. Oi Jumala, ole hyvä. Ms, Morton, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen. Hän paransi sinut tuosta päänsärystä. Haluan kysyä sinulta jotakin. Eilen illalla kun puhuin jollekin rakennuksessa hänen päänsärystään, sinulla oli todella omituinen tunne, ja kummastelit olitko se sinä tai et. Eikö se olekin oikein? Nosta kätesi ylös. Minä en lue ajatuksiasi, vaan minä kerron sinulle mitä sinä olet ajatellut. Vastanota se» Tänään Hän halusi olla varma että se olit sinä. Se tulee jättämään sinut nyt, sinun uskosi onpelastanut sinut. Halleluja!

205. Katsokaa tätä naista joka istuu tässä ruudullinen puku yllään. Onko sinulla rukoukorttia, rouva? Tarkista omasi. Uskotko että tuo revähtymä tulee

53. ‘Se on sama asia. Jeesus ei ollut noita ihmisiä vastaan. Hän kuoli heidän puolestaan. Ne olivat nuo järjestelmät jotka pitivät heidät poissa Hänen luotaan. Niin se on nytkin.

54. Nyt ajattelin, ottaessani Abrahamin - tietäen että tuo lupaus annettiin Abrahamille, ja hänen Siemenelleen hänen jälkeensä. Tehkäämme pieni matka taaksepäin, saadaksemme taustan ja tulkaamme nyt tänä iltana suoraan tekstiin pieneksi hetkeksi.

55. Ja rukoukortit tullaan antamaan jokaiselle joka haluaa puolestaan rukoiltaan. Ja me, jos emme saa otetuksi heitä kaikkia tänä iltana, otamme heidät huomenna. Jokaisella joka haluaa tulla rukoiltavaksi täytyy olla rukoukortti. Ja olkaa täällä kello yksi kolmekymmentä huomenna, saadaksenne korttinne, koska haluamme aloittaa kokouksen ajoissa. Sitten rukoilemme jokaisen henkilön puolesta huomenna, jolla on kortti. Me olemme yrittäneet näinä iltoina saada ne joilla ei ole rukoukorttia, niin että niillä,joilla on rukoukortit, tulee olemaan etuoikeus olla rukousjonossa. Ja toiset tulevat kutsutuiksi, ne joilla ei ole rukoukorttia. Silloin se tavoittaa molemmat puolet. Tuo rukoukortti ei merkitse mitään. Mutta kun te annatte henkilölle rukoukortin, niin heistä noin neljäkymmentä prosenttia on parantunut juuri sillä hetkellä, vain ajatellessaan tulevansa rukousjonon lävitse; se on jotakin jota voitte pitää kädessänne, jotakin mitä voitte katsoa. Ja pojat tulevat antamaan rukoukortteja kello yksi kolmekymmentä huomenna, niin että voivat päästä pois kello kahdelta, pitämään huolen muista päivän asioista.

56. Ja teidän, jotka haluatte valokuvia, kirjoja, tai ääninauhvoja, täytyy saada ne tänä iltana. Mitään ei myydä sunnuntaina; me emme salli sitä, että niitä myydään. Me kunnioitmaamme sunnuntaita, emmekä myy ollenkaan sunnuntaina. Ja nuo kirjat ja asiat, niillä ei ole mitään tekemistä minun kanssani, ne ovat kirjoja joita ihraiset ovat kirjoittaneet minun palvelustehtävästäni. Tuo valokuva jonka Amerikan Valokuvaaja Yhdistys otti, se kuuluu Douglas Studiolle, kustannusoikeuksin. Kirjat kuuluvat veli Gordon Lindsaylle ja Kappalainen Julius Stadsklev:lle. Me ostamme ne ja tuomme niitä kokouksiin ja myymme ne melkein sillä millä ostamme ne ja menetämme niissä. Olen aina sanonut ihmisille jotka myyvät kirjoja, että, “Jos joku mies tai nainen tulee, joku köyhä henkilö, jolla ei ole rahaa ostaa kirjaa; antakaa se heille joka tapauksessa. Ja minä tulen pitämään huolen siitä.” Ja jos ostatte kirjan, eikä se ole sen arvoinen mitä sen pitäisi olla, tuokaa se takaisin. Yhtään ei tulla koskaan palauttamaan ilman että ette saisi rahaanne takaisin, näettekö. Se on vain jotakin auttamaan teidän uskoanne. Se on ainoa syy miksi me teemme sen, tai muuten emme sallisi sitä täällä. Niin se on tarkalleen. Niinpä nyt tänä iltana, muistakaa, he tulevat olemaan kirja-pöytien ääressä,

hyvät ystäväni Mr. ja Mrs. Wood. Toivoisin että minulla olisi aikaa kertoa teille heidän todistuksensa siitä kuin-Ka heidän poikansa parantui Poliosta. Ja monia muita tapahtuneita asioita ihmisistä jotka ovat täällä kokouksessa.

57. Ottakaamme nyt Abrahamin tausta. Ensinnäkin, Jumala kohtasi Abrahamin, ilman ehtoja, tehden liiton Abrahamin kanssa. Ei mitään ehtoja; Abrahamilla ei ollut tehtävänä mitään muuta kuin uskoa Jumalaa. Tuo liitto oli puhtaasti armosta, ja ilman ehtoja. Ei niin että Jumala olisi sanonut, "Jos sinä teet; Minä teen!" Ja nyt jokainen...

58. Muistakaa, koko Abrahamin Siemen joka koskaan tulee Jumalan tykö, tulee tuolla samalla tavalla. Ei ole mitään mitä te voisitte tehdä! Te ette voisi pelastaa itseänne sen enempiä kuin hypätä yli kuun kengännauhojenne kanssa. Kukaan ei ole koskaan etsinyt Jumalaa; se on Jumala joka etsii ihmistä. "Te ette valinneet Minua," sanoi Jeesus, • "Minä valitsin teidät."

59. Voisitteko te mennä tänne ulos kertomaan jollekin sialle ettähän on väärässä, syödessään laskia? Hän käskee teitä pitämään huolen omista asioistanne. Mutta siihen tarvitaan jotakin mikä voi muuttaa hänen luonteensa, niin että se saa hänet käsittämään olevansa väärässä. Jotakin täytyy tapahtua tuolle sialle ensin.

60. Se on syy että niinkutsutut Kristityt monta kertaa kieriskelevät jälleen mudassa, takaisin synnissä, koska... Te voitte pestä sian, maalata sen kynnet ja panna sille huuli manikurin. Se oli väärin, mitä se sitten onkin - huulipunaa, eikö niin, tai jotakin. Minä aina sekoitan kaikki nuo asiat. Te kuitenkin tiedätte mitä se on. Pankaa tuolle vanhalle emakolle vähän huulipunaa, tiedättehän, ja tehkää sille kaikki nämä muut asiat, niin se tulee menemään suoraan takaisin ja kieriskelee jälleen mudassa. Miksi? Se on alunalkaen sika. Ainoa tapa miten te koskaan voitte tehdä siitä mitään erilaista, on muuttaa sen luonne.

61. Se on ainoa tapa miten joku mies tai nainen voi koskaan ojentautua Jumalan mukaiseksi, on muuttaa luonne, puhdistua, kuolla tuolle vanhalle synnin ihmiselle ja olla uudestisyntynyt Jumalan Hengestä. Ja se on, Kristus on Jumalan Henki, ja Kristus on Sana. Se on ainoa tapa miten me koskaan tulemme tekemään sen.

62. Ho niin, Abraham oli etsimässä Kaupunkia Jonka Rakentaja ja Tekijä oli Jumala. Ja tänään me olemme pyhiinvaeltajia, muukalaisia, etsien Kaupunkia Jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala. Kuulkaa! Abraham, ennenkuin hän koskaan tiesi siitä mitään, hänessä oli jonkinlainen vaisto, joka sai hänet etsimään tuota Kaupunkia.

63. Tänään, kulkiessani vaimoni kanssa, minä sanoin, "Mukava pikku paikka istua täällä mäellä ehkä kolmesataa vuotta sitten; kaunis metsä,

meidän heikkouksiemme tunnolla." Kuinka monot tietävät sen? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Ja Hän on sama eilen, tänään ja iäti. Tiedätkö sen? ("Aamen.") Hyvä on nyt, jos Hän on sama Yli Pappi, niin kuinka Hän toi-miai, jos te koskettaisitte Häntä? Samalla tavalla kuin tuon naisen koskettaessa Häntä, jolla oli verenvuoto. Hän kääntyi ympäri ja sanoi hänelle hänen verenvuodostaan ja sanoi hänelle että hänen uskonsa oli pelastanut hänet. Onko se oikein? Hän on sama tänä iltana, jos voitte uskoa Hänen toimivan samalla tavalla kuin silloinkin. Uskotteko Häneen sillä tavalla.

192. Katsokaa nyt tännepäin, minua. Niinkuin Pietari ja Johannes sanoivat Kauniilla Portilla, "Katso meitä." Se ei merkinnyt "katsoa heitä," saadakseen mitään, vaan, "katsoa mitä he olivat sanomassa."

193. Aloittakaamme tästä jostakin. Katsokaa tännepäin ja uskokaa koko sydämellän-ne. Ja sanokaa, "Herra Jeesus, minä uskon Sinuun, ja haluan koskettaa vaatettasi. Puhu veli Branhamille, ja anna hänen tietää mikä minun vaivani on. Uskon Sinuun jos teet sen." Tahdotteko tehdä sen?

194. Tässä on nyt itse asia. Uskaltaisinko minä tehdä jotakin sen kaltaista? Minussa olisi jotakin vikaa, jos antaisin sen kaltaisen haasteen. Olen antanut saman haasteen kerran puolen miljoonan ihmisen edessä, osaamatta edes puhua heidän kieltään. Mutta Hän ei ole koskaan pettänyt minua. Miksi? Hän lupasi sen! Nämä ovat viimeiset päivät, ja Hän lupasi tämän, ja tässä se on.

195. Minätiedän, ystävät, että teillä on ollut paljon sellaista joka on vahingoittanut teitä. Teillä on ollut paljon lihallista jäljittelyä. Mutta sallikaa minun sanoa teille yksi asia, ei omaksi hyödykseni, vaan teidän hyväksenne. Heillä on aina ollut sitä. Mutta Jumalalla ei ole koskaan maan päällä kahta samanaikaisesti, Hänei koskaan tehnyt niin. Mutta vain muistakaa, on paljon jäljittelyä, mutta on myös todellinen Jumala. On todellinen Pyhä Henki. On todellinen Jumalan Sanoma, ja se on että Jeesus Kristus kuoli syntisten puolesta, nousi jälleen ylös kuolleista, ja on palannut takaisin Pyhän Hengen Persoonassa, tehdäkseen samoja tekoja Seurakunnassa, joita Hän teki ollessaan täällä.

196. No niin, eikö Jumalan Sana sano tätä? Hebrealaisten 4. luvussa Raamattu sanoo että, "Jumalan Sana on terävämpi, voimallisempi kuin kaksiteräinen miekka, leikaten erilleen," se leikkaa menneen tullen, "ja jopa luun ytimeen, ja on sydämen ajatusten ja aikomusten Sirottaja." Onko se oikein?

197. Siitä syystä Jeesus voi seistä kuulijakunnan edessä ja kertoa asiat heille. Nuo Fariseukset sanoivat, "Hän on Belsebuli." Jeesus kääntyi ympäri. He eivät puhuneet sitä ääneen, mutta Hän sanoi sen heille; aivan niinkuin Hän voi

että yrittäisi tehdä oikein. Mutta hän alkoi mennä väärän joukon mukana, aivan niinkuin nämä lapset tekevät.

185. Juuri äskettäin eräs värillinen mies nousi ylös ja sanoi, “Ei ole olemassa mitään senkaltaista kuin Jumala.” Hän vain pilkkasi, sanoen, “He eivät ole mitään muuta kuin joukko pyhiä kieriskelijoita.” Salama tappoi hänet. He veivät hänet hautaan. Ja kun he olivat hautaamassa tuota miestä, nousi siellä pieni pilvi, ja salama iski arkkuun ja heitti hänet suoraan ulos arkusta»

186. Jehova Jumala tulee vihaiseksi. Itinä tiedän että Hän on hyvä Jumala, mutta Hän on myös tuomion Jumala. Hän yhä katsoo, Hän tietää.

187. Jos olet ilman Jumalaa, kohota kätesi, sanoen, “Muista minua, veli Branham, kun rukoulet.” Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, poikani. Oikein. Tehkää se vain. Jumala siunatkoon sinua. Se on oikein, nuori mies. Jumala siunatkoon sinua siellä takana. Kysykää Kaikkivaltiasta Jumalaa, kun rukoulemme.

188. Taivaallinen Isämme, Sinä olet nyt nähnyt heidät. Sinä tiedät että siellä nousi kaksi- tai kolmekymmentä kättä ylös, että he haluavat Sinut Pelastajakseen. Jumala, suo tämä juuri nyt. Itinä annan heille tämän Sanan, jonka Sinä Itse sanoi, “Hän joka kuulee Minun Sanani.” Olen tehnyt parhaani mitä olen voinut Sen kanssa, Herra. “Hänellä joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, on Iankaikkinen Elämä, eikä ole tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Mikä ihmeellinen asia ajatella sitä! Jos vilpittömät sydämet noiden kasien takana todella tarkoittivat sitä, niin jotakin on juuri tapahtunut. Nyt Sinä sanoit, “Hänet joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, tulen Minä tunnustamaan Isäni ja pyhien Enkelien edessä.” Anna heidän tietää että Sinä olet täällä, Herra, itinä rukoulet että Sinä soisit sen. Kuule meitä. Me olemme Sinun palvelijoihini, Herra. Jeesuksen Nimessä.

189. Hyvä on, kohottakaa päänne. Uskotteko että Hän on Jehovah-Jireh? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Uskotteko että me olemme senkaltaisissa päivissä kuin Lootin päivinä oli? (“Aamen.”) Kuin Nooan päivinä oli? (“Aamen.”) Muistatteko tuon viimeisen Sanoman?

190. Onko täällä joku ensimmäistä kertaa? Niin monia! Uskon veli Bordersin selittäneen teille. Te olette kuulleet minusta aikaisemmin, mitä on tapahtunut. Kohottakaa kätenne jos olette; jos ette ole nähneet sitä, vain kuulleet siitä. Hyvä on. Minä olen nyt vieras ihmisille täällä.

191. Jotkut teistä ihmisistä joilla on vaikeuksia, rukoilkaa Jumalaa, ja sanokaa, ”Jumala, ole laupias minulle, minä olen sairas. Veli Branham ei tunne minua. Mutta olen kuullut että Sinä olet Yli Pappi joka voi olla kosketettu

valtavan korkeita puita. Mutta ihminen tuli ja hakkasi ne maahan, ja saastutti virrat. Se olisi ollut kaunis paikka elää täällä.” Kyllä, mutta katsokaahan, hän rakensi taloja. Sitten he alkoivat lisääntyä. Synti ja väkivalta alkoi tulla sisälle. Hollywood tuli lähelle ihmisiä, tuoden sen sisälle elokuvilla, televisiolla. Ja nyt se on saastunut, syntinen, jokainen kaupunki!

64. Ja varmasti ihmiset, jokin heissä saa heidät haluamaan elää yhdessä, naapureina, ja olemaan vanhurskaita. Varmasti on olemassa Kaupunki jossakin! Syvyys kutsuu Syvyyttä jälleen!

65. Ja Abraham näki oman aikansa kaupungit, Kaldean Uurin. Hän tiesi että koska hänessä oli jotakin joka kutsui, oli siellä Kaupunki joka oli erilainen. Jonka Rakentaja ja Tekijä oli Jumala. Ja kun Jumala näki sen Abrahamissa, Hän sanoi hänelle, “Eroita itsesi nyt, tule ulos.”

66. Ilo niin, on yksi asia jonka haluan teidän huomaavan Abrahamissa, hän totteli Jumalan Sanaa kirjaimelleen.

67. Muistakaa se aina! Se on minun Sanomani. Teidän täytyy totella Sanaa. Ja jos tiedätte minkä tahansa olevan vastoin Sitä, jättäkää se rauhaan. Se voi näyttää hyvältä, mutta älkää järkeikö Jumalan Sanaa vastaan.

68. Se oli ensimmäinen asia jonka Saatana teki, järkeili Jumalan Sanaa vastaan Eevalle. Eikä Eeva koskaan epäillyt Sanaa, hän vain järkeili. Saatana järkeili Sen hänelle.,

69. Ja sillä tavalla he tekevät tänään,, “Eikö ole järkevää että meidän pitäisi tehdä näin? Eikö se ole johdonmukaista?” Jos se on vastoin Jumalan Sanaa, jättäkää se rauhaan! Se on Saatanan ääni.

70. Antakaa Sanan, jos Sana on teissä.. “Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä, silloin pyytäkää mitä tahdotte.” Se on Pyhä Henki! “Te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä,” se on Sana lihaksi tehtynä, “niin pyytäkää mitä tahdotte ja se tullaan tekemään.” Niin se on, sillä tavalla. Pankaa kaikki uskontunnustukset ja kaikki asiat pois, ja pitäkää kiinni Sanasta, koska se on Kristus. Huomatkaa, silloin Se tulee julkituomaan Itsensä.

71. Joku sanoi, “Veli Branham, kuinka sinä tiedät nuo asiat? Kuinka?”

72. Nämä mitä te näette täällä kokouksessa ovat amatööriasioita. Jokainen joka kulkee kokousten mukana täällä, tietää sen. Pyhä Henki paljastaa asioita jotka tulevat viikkojen ja kuukausien kuluttua» Ja kysykää keneltä tahansa, “Onko se koskaan pettänyt?” Se ei voi pettää, näettehän.” Kuinka sinä sen tiedät?” Koska se on Sanan lupaus, ja nyt tuo hetki on täällä. Sen täytyy tapahtua. Nyt minä en tiedä, on oleva hyvin harvat, vain vähemmistö tulee uskomaan sen, mutta sen täytyy tulla esiin kaikesta huolimatta. Ja oletteko

koskaan panneet merkille, kuinka se menee suoraan ihmisten päiden ylitse, ja se on mennyt ja tapahtunut, ennenkuin he tunnistavat sen. Se on aina sillä tavalla.

73. Teille Katolisille, tiedätkö mitä teidän kirkkonne teki? Koska Joan of Arc oli todellinen Jumalan pyhä, joka teki Jumalan ihmeitä ja hänen profetiansa olivat Jumalasta, te kutsuite häntä noidaksi ja poltitte hänet paalussa; satoja vuosia myöhemmin te käsittitte olleenne väärässä ja teitte hänestä pyhän(pyhimyksen). Hän kulki suoraan päittenne yli, ettekä te tunteneet häntä.

Elia kulki suoraan heidän ylitseen, eivätkä he tunteneet häntä. Heidän mielestään hän oli joku vanha puoskari.

74. Kristus kulki ohitse, eivätkä he tunteneet Häntä, ennenkuin Hänen kuolemansa, hautaa misensa ja ylösnousemuksensa jälkeen. Jumala säättää sen. Ja se absoluuttisesti sokaisee uskomattoman silmät. Hän sanoo, "Minä olen kätkenyt sen viisaiden ja harkitsevien silmiltä, ja paljastanut sen pienille lapsille, sellaisille jotka tahtovat oppia." Kristus kiitti Jumalaa siitä. Näettekö?

Nöyryyttäkää itsenne. Uskokaa se. Koetelkaa Sana.

75. Jeesus sanoi, " Tutkikaa Kirjoituksia, sillä niissä te luulette että teillä on Ian-kaikicinen Elämä, ja ne ovat ne jotka todistavat Minusta. Teidän olisi tullut tuntea tämä hetki." Hän sanoi Fariseuksille, "Te tekopyhät, te osaatte erottaa taivaan muodon, mutta ajan merkkejä te ette osaa erottaa. Sillä jos te olisitte tunteneet Minut, te olisitte tunteneet Minun päiväni." Se kulki heidän ylitseen, eivätkä he tienneet sitä en-nenruin se oli jo mennyt. Pankaa nyt merkille kuinka Sana on niin tärkeä!

76. Ja pankaa nyt merkille eräs toinen asia, nyt ollessamme siinä, Loot. Jeesus sanoi, Hän itse sanoi, "Muistakaa Lootin vaimoa." Jos Sana sitten ei ole niin tärkeä, ja sopii järkeillä - kun tuo Enkeli sanoi Lootille ja hänen perheelleen, "Menkää Zoariin, mutta älkää katsoko taakseen!" Ja Lootin vaimo rikkoi Sen, tuossa pienessä ja vähäpätöisessä asiassa, kääntyen ja katsoen taakseen, mutta se oli vastoin Sanaa ja hän muuttui suola-patsaaksi.

77. Sitten te sanotte, "Tulisiko naisille sanoa heidän hiustensa leikkaamisesta ja vaatteittensa käytöstä?" Jumala sanoi älkää tehkö sitä! Seuratkaa Sanaa. Ja epäilemättä Luotilla oli mukava vaimo, mutta hän ei seurannut tuota Käskyä Sanatarkasti. Eeva oli hyvä nainen, mutta hän ei seurannut tuota Käskyä Sanatarkasti, hän vain järkeili vähän Sen kanssa.

78. "Eikö ole järkevää että me teemme näin? Minähän olen Amerikan kansalainen ja minulla on oikeus tehdä mitä tahansa haluan tehdä. Se on etuoikeuteni Amerikkalaisena."

saatatte järjestelmällisesti ajatella niin. Mutta ihminen ei voi nähdä Jumalaa ennenkuin hän on syntynyt uudestaan. Nähdä ei merkitse... Te ette näe silmillänne; te katsotte silmillänne. Nähdä on "ymmärtää." Te katsotte suoraan Sitä ja sanotte, "Minä en näe sitä," tarkoittaen että te "ette ymmärrä sitä." Te ette tule koskaan tietämään mistä me puhumme, ennenkuin olette syntyneet uudestaan. Jos teili ei koskaan ole ollut tuota kokemusta? Pääanne kumarrettuina nyt ja silmiinne suljettuina, kohottaisitteko kätenne ja sanoisitte, "Veli Branham, muista minua rukouksessa tänä iltana. Minä uskon että me olemme saamassa viimeistä Sanomaamme. Päivä on nopeasti livahtamassa pois. Ja minä näen että se mitä sanoit Raamatusta on totta, koska olen lukenut Raamattua. Itinä uskon että on hetki että meidän täytyy tulla nyt. Ja minä puolestani, otan nyt asemani Kristuksen puolesta"?

182. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua, sinua. Hyvä. Ylhäällä parvekkeella on käsi! Kohottakaa vain kätenne ja sanokaa . niinkuin Joosua sanoi, "Minä ja minun huoneeni, me tulemme palvelemaan Herraa." Hyvä on, joku muu vielä? Itinä vain odotan. Jumala siunatkoon sinua siellä takana. Minä näen kätesi. Jumala siunatkoon sinua siellä ylhäällä. Jumala siunatkoon sinua, Hän näkee sinut. Kaukana ylhäällä parvekkeella, Jumala siunatkoon sinua siellä ylhäällä, herra; se on suurin asia mitä koskaan elämässasi olet tehnyt. Aivan täällä keskikäytävällä, ehkä joku kohotti kätensä siellä. Saatoin nähdä käden siellä, se voi... Joku täällä keskikäytävällä, joku siellä ylhäällä? Kohota kätesi ja sano, "Veli Branham, minun puolestani, minä haluan palvella Häntä." Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon pikkumiestä. Siellä parvekkeella oikealla, kohottaisiko joku kätensä ja sanoisi, "Veli Bran-ham, minä, minun puolestani, Itinä tiedän että se on oikein. Minä en tunne Jumalaa, mutta haluan tuntea Hänet. Minä haluan olla varma. Näen ettei minulla ole varaa jättää sitä sattumanvaraan. En voi koskaan tulla takaisin uudestaan."

183. "Mihin suuntaan puu nojaa, siihen suuntaan se kaatuu," sanoo Kirjoitus. Älkää kaatuko väärään suuntaan. Te voitte oikaista sen tänä iltana. Muistakaa, niin kauan kuin on olemassa Iankaikkisuus, ja se ei koskaan alkanut eikä koskaan tule loppumaan, mutta te tulette osaksi siitä, te tulette kärsimään tai te tulette elämään ilossa. Mistä tiedätte elätkö niin kauan että pääsette kotiin? Te sanotte, "Minä olen niin nuori."

184. Sain juuri tiedon hetki sitten. Eräs nuori nainen siellä minun osavaltiossani, kääntyi väärälle tielle, alkoi tupakoida. Hänelle oli nyt sanottu siitä, mutta hän ei halunnut kuunnella. Kuusitoista vuotias, hän oli tulossa...ei, kahdeksantoista vuotias, oli juuri tullut keskikoulusta. Ja hänelle oli sanottu

177. Hän on täällä nyt. Jehovah-Jireh on varannut Itseään varten. “Jumala on kykenevä näistä kivistä nostamaan lapset Abrahamille.” Jos nämä kirkkokunnat eivät halua vastaanottaa Sitä, voi Jumala tuoda lapsensa kaduilta, prostituoidut ja muut. Hän voi nostaa ylös mitä haluaa. Mutta jos Jumala on varannut Sanoman, on siellä joku jossakin vastaanottamaan Sen. Hän on Jehovah-Jireh! Herra tulee varaamaan Itselleen Sanoman. Herra tulee varaamaan Itselleen Sanansaattajan. Herra tulee varaamaan Itselleen, Omalla tavallaan, merkit Seurakunnalle; ei liittymällä, panemalla nimenne kirjaan.

178. Me kuulemme tänään niin paljon ratkaisun tekemisistä, niin monista ratkaisuista. Mitä hyötyä on koota läjään kiviä, jos teillä ei ole siellä muuraria leikkaamassa ja nuo-toilemassa niistä Jumalan poikia ja tyttäriä? Mitä hyötyä on siitä että rakennetaan suuria kirkkokuntia tuhansittain, jos siellä ei ole joku terävän kaksiteräisen Jumalan Mie-Kan kanssa muotoilemassa heistä Jumalan lapsia? Aivan yhtä hyvin he voisivat jättää heidät sinne missä ovat. Aamen. Jumala (eivät Methoditit, eivät Baptistit, Katoliset), Jumala on varannut Itselleen Veitsen muotoilemaan Jumalan lapset, Jumalan pojat, Aamen! Jehovah-Jireh, Herra tulee varaamaan Itseään varten. Ja Hän on tehnyt sen! Uskokaa Häntä, ja eläkää.

Kumartakaamme vain päämme hetkeksi.

179. Armollinen Jumala, ainaelävä Jumala, ole meille nyt laupias ja anna meille Sinun armosi. Me olemme arvottomat, Isä, kaikkeen siihen mitä Sinä haluat tehdä meidän puolestamme. Mutta me emme tunnusta että olemme arvolliset, vaan me vain otamme vaarin Jumalan kutsusta. Mc; rukoilemme Isä, että Sinä muotoisit meidät tänä iltana kiviksi jotka sopivat Jumalan temppeliin, tuota suurta Herran Jeesuksen Tulemista varten Temppeleinsä. Suo se, Isä. Anna meille syntisille anteeksi vajavaisuutemme. Paljasta meille Sinun Sanasi. Näytä meille Tie kulkea. Opetä meitä, Oi Isä, Jumala. Voikaamme vastaanottaa Se.

Ja jos se on vastoin Sanaa, me tiedämme että se on väärä opettaja. Pyhä Henki on meidän opettajamme. Hän kirjoitti Sanan, eikä Hän opettaisi mitään muuta kuin Sanaa. Ja me rukoilemme että Hän julkitosisi sen meille tänä iltana, sydämissämme. Suo se, Jumala.

180. Nyt päämme kumarrettuina ja silmämme suljettuina. Levätköön Jumalan armo tämän yllä, on minun nöyrä ja vilpitön rukoukseni. Vain uskokaa nyt. Älkää epäilkö.

181. Onko rakennuksessa ketään miehiä ja naisia, joita tiedän siellä olevan, jotka eivät tunne Häntä, jotka eivät ole koskaan vastaanottaneet Hänen varaamaansa Uhria, Herraa Jeesusta, Pelastajanaan? Te ette tunne Häntä. Te

Se on teidän etuoikeutenne Amerikkalaisena, mutta ei Kristittynä. Sillä Kristittynä te olette lammak; ja lammak luopuu oikeuksistaan. Se vain makaa hiljaa ja antaa teidän ottaa silta pois kaikki oikeudet mitä sillä on. Mutta vuohi tulee potkimaan vastaan. Oikein. Mutta lammak luopuu oikeuksistaan. Ja Kristitty luopuu aina kansakuntansa antamista oikeuksista, jos ne ovat vastoin teidän Kristityn oikeuksianne.

79. Lootin vaimo ainoastaan vilkaisi taakseen, ja siinä sitä oltiin! Mitä se teki? Raamattu sanoo meille täällä Abrahamista ja Lootista, että ne asiat joita he tekivät, olivat esimerkiksi meille. Emmekä me voi päästä sitä pakoon.

80. Hebrealaisten 11. luvussa sanotaan, “Nämä asiat olivat esimerkiksi meille. Kun me näemme ympärillämme niin suuren todistajien pilven» Meidän tulee panna syrjään jokainen synti.” Mika on synti? Epäusko! “Jokainen synti, jokainen epäusko Jumalan Sanaa kohtaan, joka niin helposti meitä kietoo.”

81. Tullessamme vastatusten jonkin asian kanssa, sanotaan, “Mutta, he saarnaavat siitä, että se oli...” Älkää telikö sitä! Tehkää vain mitä Jumala on käskennyt tehdä. Pysykää Sen kanssa, kirjaimelleen!

Sanotaan, “Ei sillä ole merkitystä.”

82. Hyvä on, ainoa asia jonka voin sanoa on mitä Sana sanoo. Ja Jeesus tarkasti sanoi, ”Muistakaa Lootin vaimoa.” Hän ainoastaan vilkaisi olkansa yli. Eeva ainoastaan pysähtyi hetkeksi. Se oli kaikki mitä hän teki. Lootin vaimo vain katsoi taakseen. Ja Jumala muutti tuon vanhurskaan miehen, Lootin vaimon suolapatsaaksi, vain tuon pienen pienen asian tähden, että oli tottelematta Hänen Käskyjään vain sen verran, että katsoi taakseen ja näki mitä tuo kaikki tuli merkitsi ja hän muuttui suolapatsaaksi ja seisoo siellä vielä tänä päivänä, esimerkkinä siitä että Jumala tarkoittaa mitä Hän sanoo.

83. Oi, jospa vain todellinen usko voisi ankkuroitua ihmisiin! “Usko tulee kuulemalla, kuulemalla Jumalan Sanan.”

84. Eeva pysähtyi hetkeksi. Se oli kaikki mitä hänen täytyi tehdä. Saatana oli saanut hänet, ja vain järkeili sitä hänen kanssaan. “Eikö se ole johdonmukaista? Jos kerran sisar Se-ja-se voi tehdä sen, niin etkö myös sinä voisi? Hänhän on pastorin vaimo.” Ei väliä kuka tuo nainen tai kuka tuo mies on. Jos se on vastoin Sanaa, älkää kuunnelko sitä. Menkää suoraan eteenpäin! Ne ovat esimerkkejä!

85. Sillä tavalla Abraham teki. Kuinka paljon ymmärrettäviä syitä te luulette lääketieteen tuona päivänä voineen antaa hänelle, ettei hän tulisi saamaan tuota lasta? kun hän oli seitsemänkymmentä viisi vuotias? Sitten me näemme että satavuotiaana hän yhä uskoi sen lujemmin kuin aluksi, hänellä oli ollut

kaksikymmentäviisi vuotta aikaa rakentaa uskoaan siihen. Minä pidän siitä. Kyllä.

86. Sitten haluan kiinnittää huomionne johonkin muuhun, ennenkuin menemme eteenpäin. Panitteko te merkille? Toivon teidän käsittäneen sen. Koskien tuon liiton vahvistamista, kuinka tuo liitto kirjoitettiin ja reväistiin halki, käsittekö te sitä? Kohottakaa kätenne jos käsitte mitä se tarkoitti. Liitto oli kirjoitettu, reväistyi halki, Jumala ottaen kolminaisuuden julkitulemisen, tehden sen yhdeksi; reväisten sen halki, ottaen tuon ruumiin ylös Korkeuteen, ja lähettäen takaisin Pyhän Hengen elämään Seurakunnassa, tuottamaan vaimona, Morsiamena, saman asian mitä tuo ruumis tuotti; sana Henki, samat teot, sama Oppi, kaikki aivan tarkalleen samalla tavalla kuin Hänellä oli, sama merkki, "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti." Huomatkaa!

Täällä voi mahdollisesti olla istumassa joku Juutalainen.

87. Katsokaahan, Jumala tekee nuo asiat ja se menee suoraan ihmisten keskuuteen, eivätkä he kuitenkaan käsitä sitä.

88. Kuten selittäessäni sitä miksi naiset verhoavat kasvonsa mennessään naimisiin. Miksi he tekevät sen? He eivät ehkä käsitä sitä. Mutta se mitä he tekevät, on, he tietävät että he ovat ruumis, heillä ei ole päätä, mies on heidän päänsä. Siitä syystä Rebekka verhosi itsensä. Ja se on syy miksi Seurakunnan tulee verhota itsensä ja luovuttaa itsensä Kristukselle, koska Hän on Pää, ja Hän on Sana.

89. Nyt tuo Juutalaisten Yom Kippur, kun he ottavat ehtoollisen, tai Pääsiäisaterian, jokainen tietää Juutalaisten tekvän niin, ja hän tietää että tuon kannen alla on murrettu leivänpalanen. Eikä yksikään Juutalainen jonka tunnen, jonka kanssa koskaan olen keskustellut, osaa selittää miksi tuo leipä on murrettu. Mutta tässähän se on tuonliiton vahvistuksena, Kristuksen murrettu ruumis, kun Hän mursi Jumalan miehestä; Hän oli sekä Jumala että ihminen. Ja kun Hän otti tuon Hengen ylös... Ja Jeesus sanoi, kuunnelkaa, "Sinä päivänä te tulette tietämään että Minä olen Isässä, Isä Minussa; Minä teissä ja te Minussa." Se on Jumala ihmisissänsä! Tuo sama Jumala!

90. Hän. oli edustettuna siellä, niinkuin puhuimme eilen illalla. Jumala tuli alas, H-e-r-r-a suurella kirjaimella, Jehovah-Jireh, Jehovah-rapha, Jehovah-manasseh, Elohim, Kaikkiriittävä,- Voimakas, Rintava, nuo kaikki Hänen tittelinsä ja kaikki julkituotuna inhimillisessä ruumiissa joka söi inhimillistä ruokaa, ja katosi heidän näkyvistään. Jumala!

91. Ja Jeesus, kun Hän tuli, Hän sanoi, "Niinkuin se oli tuona päivänä, niin se tulee olemaan." Jumala!

ylösteramatuksi ja viedyksi kotiin. Jehovah-Jireh tulee järjestämään keinot viemään tuon Seurakunnan ulos tästä maailmasta, muuttamalla nämä meidän heikot ruumiimme, ja ottamalla ne ylös Kirkkauteen. Jehovah-Jireh! Kuinka se tulee tapahtumaan sen kaltaisessa nykyaikaisessa ajassa jossa me elämme, kuinka nämä asiat tulevat olemaan?

172. Poikani Billy, ja minä, olimme Indiassa juuri äskettäin. Nostin ylös sanomalehden..

Kun nousin pois aluksesta, oli siellä tuhansia seisomassa palatsin vartioiden kanssa.

Kun tulimme Taj Motelliin, oli heiliä siellä Englanninkielinen sanomalehti. Ja näin siinä suuren otsikon jossa sanottiin, "Sen täytyy olla merkki että maanjäristys on ohitse."

Mistä oli kysymys? No niin, kolme tai neljä päivää aikaisemmin oli suuri maanjäristys, josta olette lukeneet, ja kaikki pikkulinnut jotka asuivat siellä kivi...

173. Indiassa, heillä ei ole sen kaltaisia aitoja kuin meillä on Kaliforniassa, Yhdysvalloissa. He rakentavat aitansa keräämistään kivistä. Ja pienet linnut rakentavat pe-siään näihin kiviaitoihin. Ja pari päivää ennen tuota maanjäristystä, kaikki nuo pienet linnut lensivät pois noilta aidoilta. Ja keskipäivällä kun on kuumaa, lampaat ja karja Kokoontuu noiden tornien varjoon, pysyäkseen poissa kuumasta auringosta.

174. Mutta kahteen päivään karja ja lampaat eivät tulleet noiden muurien lähelle. Ne sei-vat niityn keskellä, nojaten toisiaan vasten. Sitten tuo maanjäristys tuli ja ravisteli maahan nuo aidat ja seinät,, Ja sitten pienet linnut alkoivat palata takaisin ja samoin karja kedolta. Mitä se oli? Se sama Jumala joka voi kutsua lampaat ja karjan ja linnut arkkiin, osoitti että Hän on tänä päivänä sama Jumala, joka voi kutsua eläimensä pois.

175. Ja jos Hän voi opastaa eläintä, vaistolla, niin kuinka paljon enemmän tulisi Jumalan Seurakunnan lähteä pois näiltä suurilta ihmistekoisilta muureilta ja kirkkojen opeilta. Babylon tulee kukistumaan jonakin näistä päivistä. Jehovah-Jireh on varannut Itselleen lepopaikan teitä varten. Lentäkää pois näiltä maailman torneilta!

176. Lentäkää pois Hollywoodinlumoista! Seurakunnat yrittävät matkia heitä loistossa. Evankeliumi ei loista. Hollywood loistaa; Evankeliumi hehkuu. Hollywood loistaa lumoten. Suuret kirkot loistavat koulutuksella. Ja elävän Jumalan Seurakunta hehkuu nöyryyttä, suloisuutta ja Pyhää Henkeä. On suuri ero hehkun ja loiston välillä.

Ojensi kätensä ja veti tupesta esiin suuren veitsen; hioi sitä muutaman kerran, katsoen taivasta kohden.

166. “Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta, vaan oli voimakas, tietäen että oli saanut hänet ikäänkuin kuolleista; ollen täysin vakuuttunut siitä, että jos Jumala käski häntä tekemään sen, voisi Hän nostaa hänet ylös kuolleista.” Sellainen on Abraham, ja sellainen on Hänen Siemenensä hänen jälkeensä. Jos tuo luonnollinen siemen oli sellainen, niin mitä tulisi kuninkaallisen Siemenen olla? Horjumaton! Mitä Jumala on sanonut, sen Jumala tulee tekemään. Tietäen sen, hän oli täysin vakuuttunut, että mitä Jumala lupasi, sen Jumala oli kykenevä tekemään.

167. Hänen teroittaessaan veistä, pikku Iisakin pienet tummat silmät tarkkasivat tuota suurta terävää veitsenterää, sen liikkueessa hiontakiven yli. Hän ojensi kätensä ja veti syrjään kiharat hänen kasvoiltaan ja veti hänen pienen leukansa taaksepäin. Kohotti kätensä, kyynelten valuessa alas hänen kasvoiltaan sillä tavalla. Eikä hän horjunut Jumalan lupauksessa! Hän kohotti kätensä upottaakseen veitsen oman poikansa kurkkuun.

168. Ja kun hän teki sen, kuului Jumalan ääni, häntä tartuttiin kädestä ja sanottiin, “Abraham! Abraham, pysäytä kätesi! Minä tiedän nyt että sinä rakastat Minua.” Mitä Jumala oli tekemässä? Antamassa todistusta Abrahamin Siemenelle hänen jälkeensä. “Pysäytä kätesi, älä vahingoita tätä lasta! Minä tiedän että sinä rakastat Minua.”

169. Ja suunnilleen tuohon aikaan, Abraham kuuli jotakin takaa. Ja hänkatsoi, ja siellä oli oinas, (se on urospuolinen lammas), takertuneena sarvistaan pensaikkoon. Ja Abraham meni ja otti tuon oinaan ja tappoi sen poikiinsa sijasta.

170. Mistä tuo oinas tuli? Hänhän oli satoja maileja sivilisaatiosta. Villieläimethän olisivat tappaneet sen, jos se olisi ollut siellä. Varmasti, sehän on kotieläin. Mistä se tuli? Ja lisäksi sinne vuorenhuipulle, missä ei ollut mitään ruohoa eikä vettä. Ja Abraham oli kerännyt kiviä kaikkialta ympäriltä, sieltä missä se oli, rakentaessaan alttarin. Mistä se tuli? Se ei ollut mikään näky; siitä vuosi verta. Näystä ei vuoda verta. Halleluja! Jehovah-Jireh oli järjestänyt Itselleen uhrin!

171. Kun Jumalaa on otettu Hänen Sanastaan, on Hän kykenevä hankkimaan mitä tahansa hän tarvitsee. Jumala, Jehovah-Jireh, on yhä Jehovah-Jireh tänä iltana! Hänellä on Uhri jo varattuna. • Hänellä on varattuna Seurakunta. Hänellä on varattuna Sanansaattaja, Pyhä Henki. Hän on täällä nyt, Jehovah-Jireh! Jumala on varannut Itselleen Raamatun, Hengen, Seurakunnan, Sanoman, Sanansaattajan. Ja hetki on nyt täällä, Seurakunnan tulla

92. Se on tuo happamaton murrettu leipä tuon kannen alla; merkitystä ei ole sillä mitä he syövät, vaan Mikä on murrettu. Miksi he eivät ymmärrä sitä?

93. Samalla tavalla niinkuin Jeesus otti kirjakääröt ja alkoi lukea. Hän luki osan jaet-ta, ja jätti lopun siitä lukematta, koska vain tuo osa oli Hänelle tuona päivänä. Loppu tuosta jakeesta kuului Hänen Toiseen Tulemukseensa.

94. Se on syy miksi Juutalaiset eivät ymmärrä sitä, koska heidät täytyi sokaista. He eivät nähneet Messiastaan, ja kuitenkin Hän oli siellä. Ja joka kerta kun he ottavat Pääsiäisateriansa, siellä on tuo murrettu happamaton leipä jälleen, eivätkä he tiedä sitä.

Kysyin sitä eräältä rabilta. Hän sanoi, “Meitä on opetettu tekemään se.”

Minä kysyin, “Miksi te teette sen?”

Hän vastasi, “Minä en tiedä. Kukaan muukaan ei tiedä.”

95. Näettekö, nainen verhoaa kasvonsa, kuitenkin käsittämättä sitä. Sensijaan että hän antaisi aviomiehensä, olla päänsä, hän on aviomiehen pää. Se on kieroutunut. Se on nyt Amerikan asenne.

96. Mutta siinä se on, murrettu happamaton leipä. Sitten me panemme jälleen merkille, haluan teidän huomaavan sen nyt, taustaessamme, ennenkuin menemme tuohon todelliseen osaan josta haluamme puhua tänä iltana.

97. Te muistatte eilen illalla, kuinka tuo liitto tehtiin Abrahamin kanssa ja hänen Siemenelleen hänen jälkeensä. Siellä oli nyt Abrahamin luonnollinen siemen, uskon teon tuottaessa sen; mutta tuo todellinen Abrahamin Siemen oli Kristus, Raamattu... joka oli Abrahamin kuninkaallinen Siemen. Huomatkaa nyt.

98. Abraham - ennen tulen hävitystä hänen päivinään, siellä tehtiin eräs merkki Abrahamille, hänen ryhmälleen. Ja se oli se, että Jumala tuli alas miehen muodossa, kääntäen selkensä teltaan päin jossa Saara oli, ja kertoi mitä Saara sanoi sydämessään siellä teltassa. Ja Jeesus sanoi että tuo sama asia tulisi olemaan aikakauden lopulla. No niin, se oli Abrahamille.

99. Sitten hänen luonnolliselle siemelleen, kun Messias tuli. Ja sitten kun Simon tuli Jeesuksen tykö, Hän sanoi hänelle että hänen nimensä oli Simon ja että hän oli Joonan poika, tietäen hänen sydämensä salaisuuden» Hän sanoi Natanaelille, jonka Filippus oli noutanut, “Minä näin sinut kun olit puun alla.” Hän sanoi tuolle naiselle kaivolla, “Sinulla on viisi aviomiestä”; ja tämä sanoi, “Herra, minä tajuan että Sinä olet Profeetta.” Näettekö, Abrahamin luonnollisen siemenen loppu sai tuon merkin.

100. Ja tuo kuninkaallinen Siemen Itse, Kristus, tuo kuninkaallinen Siemen ennusti että heidän päiviensä lopulla, tulisi olemaan tuo sama asia. Toivon että me nyt käsitämme sen.

101. Muutti hänet. Huomatkaa, Jumala muutti Abrahamin nimen. Minun on parasta jättää se rauhaan. Kun tulen takaisin pitkäaikaista herätystä varten, me tulemme menemään siihen.

Hänen täytyi muuttaa tuo nimi, hänen maallisesta nimestään, Jumalan antamaksi nimeksi.

102. Te sanotte, “Mitä nimellä on merkitystä meille?” Oh, veli, jos sinä vain tietäisit! Jotkut näistä nykyisistä nimistä joita meillä on! En halua mainita niitä, koska se loukkaisi tunteitanne. Mutta Jumalalla on nimiä jotka merkitsevät asioita, se muuttaa koko sironnan. “Oh,” te sanotte, “hölynpölyä!”

103. Miten oli Jaakobin kanssa? Ennenkuin hänestä tuli ruhtinas Jumalan edessä, täytyi hänen nimensä olla muutettu Jaakobista Israeliksi. Eikö niin? Varmasti. Paavali; Sauluksen nimi täytyi muuttaa Paavaliksi. Oi, kuinka monia voisimmekaan mainita, joiden nimet Jumala muutti! Abramin Abrahamiksi, Saarain Saaraksi, Hän muutti heidän nimensä. Oi! Mikä siunaus, mennä johonkin pieneen seurakuntaan, valitun ryhmän joukkoon ja alkaa opettaa sitä, ja nähdä hallelujat sydämissä, kun te näette mitä Jumala tekee.

104. Nyt eilen illalla selitin “rivien välistä lukemisen,” ja “sen vahvistamisen.”

Haluan kosketella sitä uudestaan, ennenkuin menemme tekstiini. Että Jumala muutti Abrahamin vanhasta ryppyisestä miehestä, hänet ja Saaran, takaisin nuoreksi pariksi, muutti heidän fyysillisen olemuksensa, ennenkuin he voivat saada luvatus pojan. Tuo viimeinen merkki jonka he saivat, oli Jumalan ilmaiseminen lihassa, voidessaan lukea tuon naisen sydämen, joka oli Hänen selkensä takana teltassa. Ja seuraava asia oli että heidän ruumiinsa muutettiin. Nyt, eilen illalla, oli tulossa myöhäinen, ja voin tuntea jonkun ihmettelevän sitä. Haluan yhä tuoda sen vähän lähemmäksi, tarkemmaksi.

105. Nyt, todiste siitä oli se, että he molemmat lähtivät tuolle pitkälle matkalle, hei-uät oli absoluuttisesti muutettu. Ja Raamattu sanoo että, “He olivat molemmat hyvin vanhoja ja että Abrahamin ruumis oli yhtä hyvä kuin kuollut ja Saaran kohtu oli kuollut.” Oliko se oikein? Me tiedämme että ne olivat kuolleet, mutta Jumala muutti heidät. Nyt todistaaksemme sen teille, että Hänteki sen. Ensiksi, miksi tuo Filistealainen... tai ei..., kyllä, uskon että se oli Filistealainen kuningas, joka rakastui Saaraan, vanhaan naiseen? Ja Saara oli kaunis katsoa.

158. Haluatteko nyt tietää oliko Abraham nuori mies tai ei? Hän meni kolmen päivän matkan tuon lapsen, polttopuiden, palvelijoiden ja aasien kanssa. Nyt kukaan tavallinen mies... Minulla oli tapana partioida voimalinjoilla, minulla oli tapana kävellä kun olin riistanvartijana; ja voin kävellä helposti kolmekymmentä mailia päivässä. Ja meillä on niin kutsutut bensini-jalat. Mutta noilla miehillä heidän ainoat kulkuvälineensä olivat jalat, tai aasillaratstaminen. Ja tässä he olivat pienten hitaiden aasien kanssa, ja me voimme voittaa hänet kävelyssä. Ja tässä hän oli kolmen päivän matkan päässä, ja nostettuaan silmänsä, hän näki tuon vuoren kaukaa yhä. Hänen on täytynyt olla noin sata mailia siviili

saatiosta, siellä kaukana erämaan takana. Kuunnelkaa nyt ja tarkatkaa.

159. Sitten hän otti nuo polttopuut ja pani ne Iisakin selkään; risti, Jumalan Pojan selässä vuosia myöhemmin. Ja Iisak kantoi mäkeä ylös nuo puut, joiden päällä hän tulisi lepäämään uhrina. Esikuva!

160. Jos Jumala antoi siitä esikuvan aivan pilkulleen Lootin vaimossa, niin alkää te katsoko taaksenne maailman asioita kohti. Kaikki nuo esikuvat ja varjokuvat ovat täydelliset.

Näettekö? Muistakaa Eevaa. Muistakaa Lootin vaimoa. Muistakaa Lootia itseään, te miehet. Muistakaa, Adam antoi periksi vaimolleen; Loot, samalla tavalla. Olkaa varovaisia. Minä vain sanon sen teille veljenä. On myöhempiä kuin luulettekaan.

161. Pankaa merkille pieni Iisak menossa mäkeä ylös. Ja hän tuli epäluuloiseksi. Hän katseli ympärilleen ja sanoi, “Isäni?”

Ja hän sanoi, “Tässä minä olen, poikani.”

162. Ja hän sanoi, “Tässä ovat puut, ja tässä on tuli. Mutta missä on karitsa polttouhriksi?”

163. Kuunnelkaa tuota vanhaa isää, ilman että hänen äänensä olisi värissyt, hän sanoi, “Poikani, Jumala tulee järjestämään Itselleen uhrin.” Hänen ainoa poikansa tulisi teurastetuksi, mutta kuitenkin tuo uskollinen vanha sydän tiesi ettei Jumala voi valehdella.

164. Hiin on Abrahamin Siemen tänä päivänä! “Kuinka se voi olla, veli Branham?” Jumala tulee järjestämään Itselleen! “Kuinka Hän tulee tekemään sen?” Minä en tiedä. Mutta Hän on Jehovah-Jireh!

165. Päästyään mäen laelle, hän vieritteli yhteen kivet. Pani polttopuut kivien päälle ja sytytti tulen. Hän sanoi, “Iisak, poikani, käännyhän ympäri.” Hän otti köyden vyöltään ja sitoi hänen kätsensä ja jalkansa. Iisak oli tottelevainen kuolemaan asti, aivan niinkuin Kristus oli. Abraham laski hänet puiden päälle.

lupaukseni kenelle tahansa joka pitää kiinni Minun Sanastani, Minä annan Abrahamille koetuksen.”

153. Kun tuo pieni poika oli noin neljätoista vuotias - voin kuvitella hänen takkuista tukkaansa ja pieniä kauniita silmiään. Oh, kuinka onnellisia isä ja äiti olivatkaan! Te tiedätte kuinka te vanhemmat olette lastanne kohtaan, ainoaa lastanne kohtaan. Sitten Jumala sanoi Abrahamille... Ho niin, Hän ei olisi sanonut sitä Saarelle, koska Saara oli heikompi astia. Ja niin Hän sanoi, “Abraham, haluan sinun ottavan tämän pienen pojan jonka olen antanut sinulle, hänet josta olen tekevä sinut monien kansojen isäksi, ja haluan että viet hänet sille vuorelle jonka tulen näyttämään sinulle tänä iltana näyssä, ja siellä tapat hänet.” Hävittää sen ainoan toivon joka hänellä oli olla kansakuntien isä, jotta Jumala pitäisi Sanansa; Jumala sanoi, “Minä teen sinusta kansakuntien isän.” Hän oli odottanut nyt kaikki nämä vuodet, kunnes hän oli satavuotias, sata neljätoista vuotta vanha. “Ja tässä on nyt tuo pieni poika, ainoa todiste joka sinulla on siitä että Minä pidän Sanani, mene sinne ylösvuorelle ja hävitä se. Minä tulen yhä tekemään sinut kansojen isäksi, tämän lapsen kautta.”

154. Ja Abrahamista sanotaan, “Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa. Hän tiesi saaneensa hänet kuin kuolleista. Tiesi, että jos Jumala lupasi niin, voisi Hän herättää hänet kuolleista.”

155. Ja mekö sitten olemme Abrahamin Siemen? Vain yksi pieni teologinen erhe, voi avata tien olla suosittu muiden miesten ja naisten kanssa, ja te menette sitä tietä, sensijaan että pysyisitte Sanan kanssa! Joku suuri organisaatio, mitä se merkitsee Jumalalle? Hän tulee pyyhkäisemään sen pois tällä (veli Branham näpsäyttää sormiaan) tavalla. Hän on poissa siitä, ja on ollut siitä asti kun he organisoivat sen, jokaisesta niistä, ja tulee aina olemaan. Ei ole kysymys siellä olevista yksilöistä, vaan tuosta organisaatiollisesta järjestelmästä, se on vastoin Jumalaa. Jokainen kirkko joka on organisoitunut, on Katolisen äiti-organisaation tytär. Raamattu sanoo niin Ilmestyskirjan 17. luvussa, “Tuo vanha huora ja hänen portto tyttärensä.” Tarkalleen oikein.

156. Meillä on hänet nyt istumassa täällä oman kansakuntamme ylitse. Häpeä teille hienoille Demokraateille, jotka myitte esikoisioikeutenne! Hyvä on, jätetään se siihen tällä kerralla, kunnes tulen takaisin. Huomatkaa. Olen myöhässä. Eikö teidän Kristuksenne merkitse teille enempää kuin teidän politiikkanne? Teidän tulisi tehdä niinkuin Abraham Lincoln sanoi silloin. Hyvä on. Huomatkaa nyt kun menemme eteenpäin.

157. Nyt Jumala sanoi, “Ota tuo pikkumies ja vie hänet sinne vuorenhuipulle.”

106. Toinen asia. Kun Iisak oli syntynyt - ja Saara ja Abraham hyvin ikääntyneitä, valmiita kuolemaan - sitten he elivät edelleen ja Iisak meni naimisiin kun hän oli neljäkymmentä vuotias; Saara kuoli. Ja Abraham meni naimisiin erään naisen, Keturan kanssa ja sai hänestä viisi, kuusi poikaa, uskoisin sen olleen, tytärten lisäksi, sen jälkeen; ja täällä, kuusikymmentä vuotta aikaisemmin, hän oli yhtä hyvä kuin kuollut! K-e-t-u-r-a-h, Ketura. Hän nai Keturan viisikymmentä, kuusikymmentä vuotta sen jälkeen ja hänellä oli kuusi poikaa tyttärensä lisäksi; ja kuusikymmentä vuotta ennen sitä hän oli yhtä hyvä kuin kuollut. Halleluja! Siinä se on teille! Jumalan lupaus on varma. Aamen. Oi, minä rakastan Sitä!

107. Vain menkää itseenne ja lukekaa. Tänään, siellä metsissä, lukiessani, sain vähän jotakin minkä haluan selittää.

108. Israel. Jumalan kansa oli eräänä päivänä alhaalla Egyptissä, myytynä orjuuteen, eivätkä he voineet mitään sille että olivat siellä. Jumalan suuri ennaltamäärätty suunnitelma lähetti heidät sinne. Hiin oli sanonut Abrahamille että he tulisivat vaeltamaan vieraassa maassa neljäkymmentä vuotta. Ja siellä he tulivat orjiksi. Jos joku Egyptiläinen mies olisi halunnut raiskata nuoria Hebrealaistytöjä, ei mitään voitu sanoa. Jos he halusivat tappaa nuoria miehiä, he tappoivat heitä, mitään ei voitu sanoa. He olivat orjia. He heittivät heille homettuneen leipänsä. He joko söivät sen, tai olivat ilman; jos he valittivat, heidät tapettiin! Mikä paikka Jumalan kansalle!

109. Mutta yhtenä päivänä, Halleluja! Jumala muisti lupauksensa Abrahamille. Kunnia! Nyt minusta alkaa jälleen tuntua uskonnolliselta. Huomatkaa, Jumala muisti lupauksensa Abrahamille. Ja Hän voiteli profeetan, Tulipatsaalla hänen yllään, ja hän tuli sinne ja alkoi muistuttaa heitä Jumalan lupauksesta joka ei voinut pettää. Ja Jumala oli läsnä vahvistamaan Sanansa. Oikein. Hän kertoi heille tuosta maasta joka virtasi maitoa ja hunajaa, että Jumala oli antanut sen heille. He marssivat ulos Egyptistä tämän profeetan todistuksen pohjalta, jonka yllä Tulipatsas oli, koska hänet oli lähetetty. Ja Jumala oli todistanut että Hän oli hänen kanssaan.

110. Nyt kun he tulivat paikkaan jota kutsuttiin nimellä Kadesh-barnea. Se oli kerran maailman tuomioistuin, Kadesh-barnea. Ja siellä heillä oli joukossaan eräs soturi, nimeltä Joosua. Ja tuo sana Joshua, Hebreankielessä, merkitsee “Jehova-pelastaja.” Ja Joosua, tuo suuri soturi... Muistakaa nyt, he eivät olleet koskaan nähneet tätä maata, he olivat vain kuulleet siitä. Näettekö te tuon esikuvan nyt? He olivat vain kuulleet tuosta maasta. He olivat hylänneet kaiken, mennäkseen tähän maahan, koska Herran Sana oli tuotu heille ja vahvistettu että he olivat matkalla tähän maahan. Mikä esikuva Seurakunnasta, heidän matkallaan, tietämättä mitään siitä, kukaan heistä ei ollut

koskaan ollut siellä. Mutta Joosua, kun he tulivat lähelle rajaa, Kadeshissa, joka oli tuomioistuin jossa tuomio iski heitä, Israelia, yhdeltä joka oli ollut toisella puolella ja tullut takaisin. Ja Joosua meni ylitse luvattuun maahan, yli Jordanin, ja toi takaisin todisteen että se oli tarkalleen mitä Jumala oli sanonut sen olevan. Ja he voivat maistaa viiniry päleitä jotka olivat kasvaneet tuossa autuaassa maassa.

111. No niin, heille oli luvattu että heillä voisi olla koti missä he olisivat vapaat, voisivat kasvattaa lapsensa säädyllisesti ja jumalisessa pelossa, heillä voisi olla seurakunta ja niin edelleen. Kuinka onnellisia he olivatkaan ylittäessään tuohon maahan ja päästyään tähän kotiin, oltuaan orjia. Huomatkaa. Kun he menivät ylitse ja elivät elämäänsä, oli se suuri asia. Mutta lopulta mäenkupeet olivat täynnä hautakiviä. He tulivat vanhoiksi ja kuolivat. Tulivat vanhoiksi ja kuolivat - Jumalan kansa.

112. Sitten eräänä päivänä tuli toinen suuri Soturi, suurin heistä kaikista, Jehova-Pelastaja, J e s u s, Hän tuli ja sanoi, "On olemassa kuoleman jälkeinen Elämä! Sillä Minua Isäni kotona on monta asuinsijaa. Jos niin ei olisi, olisin Minä sanonut sen teille. Minä menen ja valmistan paikan, Hänen Siemenelleen ja Itselleni, ja palaan takaisin. Ja tämä suuri Soturi tuli Kadesh-barneaansa, Golgatalle, joka on meidän kaikkien tuomioistuin! Siellä Hän otti ylleen kaikkien meidän vääryytemme. Ja Hän ylitti Jordan-virran, jota me kutsumme kuolemaksi. Ja kolmantena päivänä Hän nousi ylös jälleen, aivankuin Joosua tullen takaisin virran ylitse, tuoden todisteen siitä että "ihminen joka kuolee voi elää jälleen."

113. Ja Hän sanoi, ollakseen varma teistä, "Haluan teidän menevän Jerusalemin kaupunkiin ja odottavan siellä. Minä tulen antamaan teille käsirahan Siitä. Minätulen antamaan teille todisteen, ennakon." Ja he menivät Jerusalemin kaupunkiin ja odottivat kunnes Iankaikkinen Elämä tuli kuin kohiseva mahtava tuuli.

114. Ja tänään, kahdentuhannen vuoden jälkeen, meillä yhä on tuo todiste että olemme siirtyneet kuolemasta Elämään. Meidän Joosuamme on tuonut takaisin todisteen ja me olemme matkallamme Luvattuun Maahan, maustaen Jumalan taivaallisia lahjoja, jotka Hän takaisin-tullessaan on tuonut meille. Huomatkaa se, kuinka kaunista! Katsokaa missä te kerran olitte. Juoppona...

115. Tapasin erään veljen tänään; minulla oli outo tunne kääntyä erälle tietylle kadulle ja mennä sitä kautta. Olen unohtanut mikä tuon miehen nimi oli. Hän on ehkä täällä kokouksessa. Kuitenkin, jos hän ei ole - Jumala oli hyvä hänelle. Hän on Intiaani, osittain Intiaani. Hän on Virginiasta, Olin jättänyt vaimoni pois ja Pyhä Henki sanoi minulle, "Mene tätä kautta ja

Jumala tulee hävittämään pois kaikki nuo julmat syntiset, jotka eivät uskoneet Sanomaa." Kaikki he siellä odottivat.

144. Seuraavana aamuna ylösnoustessaan, hän katsoi ulos ja oli kaunista ja kirkasta. Kuinka monet tietävät minä päivänä hän meni arkkiin? Toukokuun 17:sta, kun Nooa oli kuusisataa vuotta vanha. 17:sta päivänä toukokuuta, Raamattu sanoo niin. Ja kun hän meni sisälle, 17:sta päivä kului, ja aurinko nousi jälleen aivan yhtä kuumana kuin aina aikaisemminkin.

145. Voin kuvitella heidän, näiden rajalinja-uskovaisten sanoneen, "Ah! Sanoinhan minä teille ettei siinä mitään ollut! Miksi te kaikki roikutte siellä ympärillä. Lähtekää pois sen kaltaisen puoskarinluota!"

"No niin, luultavasti se on niin."

146. Mutta katsokaahan, on rajalinja joka on vedettu uskovaisten ja uskomattoman välille. Te olette joko yhdellä puolella, tai toisella. Ja on aika jolloin te saatte viimeisen kutsunne.

147. Niinpä kun toinen päivä tuli, niin mikä pettymys se olikaan Nooalle ja hänen seurakunnalleen, kerrottuaan heille että Jumala tulisi hävittämään maailman. Mutta tiedätkö kuinka pitkään hän istui odottamassa? Seitsemän päivää, eikä mitään tapahtunut. Se oli koetus!

148. Sitten kahdeksantena päivänä siellä oli pimeys yli koko maan, suuria pisaroita alkoi pudota taivaalta, ja vettä alkoi tulla kaatamalla ja syvyyden lähteet puhkesivat. Ja kadut täyttyivät vedestä. Ihmiset kolkuttivat ovelle, mutta Nooa ei voinut edes kuulla heitä. Ja arkki nousi ja kellui yli korkeimman kukkulan, ja kaikki arkin ulkopuolella olevat kuolivat.

149. Jumala koetteli Nooa, nähdäkseen yrittäisikö hän kiivetä ulos ikkunasta, tai jotakin. Senjälkeen kun Hänjo oli antanut lupauksen, Nooa joutui koetukseen.

150. Siinä se on! Kun teillä on lupaus, ja tiedätte että se on lupaus, niin pysykää siinä! Abraham täytyi koetella. Pysykää lupauksen kanssa!

151. No niin, he saivat viimeisen merkkinsä. Sitten heidän ruumiinsa muutettiin. Ja välittömästi ilmestyi pieni Iisak näyttämölle, suloinen pieni Juutalaispoika. Voin kuvitella kuinka hänet kahdeksanpäiväisenä ympärileikattiin. Kuinka Abraham, satavuotias; ja äiti yhdeksänkymmenen; kuinka heidän onkaan täytynyt riemuista ja olla suunnilleen kaksi-Kymmentä vuotiaita. Tämä pikkumies, kuinka suloinen hän olikaan!

152. Ja tiedätkö, Jumala sanoi, "Nyt antaakseni ihmisten tulevana aikoina (Abrahamin Siemenen,) tietää, sinun Siemenesi tietää, että Minäpidän

137. Siellä hän oli, Nooa, totellen Jumalaa. Ei väliä mitä maailma sanoi, hän kuunteli Jumalaa; hän oli profeetta. Hän meni sisälle arkkiin ja Jumala sulki oven hänen takanaan.

138. Nyt voin kuvitella kuinka jotkut noista rajalinja-uskovaisista, jotka istuivat ympärillä ja kuuntelivat Nooan sanomaa, tiedättehän, sanoivat, "Tiedätkö mitä, tuo vanha mies on voinut olla oikeassa. Menkäämme sinne ylös ja seiskäämme siellä lähellä. Hän sanoi että tulisi satamaan kun tuo ovi sulkeutuisi. Jumala sanoi hänelle, että kun Hän sulkisi oven tulisi satamaan. Menkäämme sinne ylös ja seiskäämme siellä lähellä. Ja jos alkaa satamaan, me kolkutamme ovelle. Koska hän on helläsydäminen vanha mies, tulee hän avaamaan oven."

139. Näettehän, joskus te katsotte sanansaattajaa Sanoman sijasta. Jumala sulki oven» Ei väliä kuinka helläsydäminen Nooa oli, se on Jumala joka tekee sulkemisen ja avaamisen, mitä tahansa Hän haluaa.

140. "Veli Branham, täällä kadunkulmassa istuu eräs mies. Mene sinne ja paranna hänet, niin me tulemme uskomaan Jumalalliseen parantamiseen." Se on Perkele.

141. Se on tuo sama joka sanoi,. he panivat rievun Hänen kasvoilleen ja löivät Häntä kepillä päähän, ja hän sanoi, "Jos Sinä olet profeetta, niin kerro meille kuka Sinua nyt löi. Silloin me uskomme sen." Hän ei pelleile kenellekään. "Jos Sinä olet Jumalan Poika, niin muuta nämä kivet leiväksi. Jos Sinä olet!" Hän olisi voinut tehdä sen, mutta Hän ei pelleile kenellekään. "Jos Sinä olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä." Papisto sanoi sen, näettekö. Hän ei pelleillyt kenellekään»

142. Hän teki vain niinkuin Isä näytti Hänelle, eikä mitään muuta. Se on mitä Hän sanoi Johannes 5:19, "Poika ei voi tehdä mitäänltessänsä,- ainoastaan mitä Hän näkee Isän tekevän." Siinä se on teille. Huomatkaa.

"Me menemme ja seisomme siellä arkin lähellä, ja jos alkaa satamaan..."

143. Kuvittelen Nooan sanoneen... Hän nousi ylös sieltä pohjakerroksesta missä matelijat olivat, seuraavaan (lintujen) kerrokseen, ylemmäksi seuraavaan - vanhurskauttamisesta, ylemmäksi pyhittämiseen (linnut), sitten hän meni siitä Pyhän Hengen kasteeseen; sinne missä ikkuna oli, missä valo voi tulla sisälle. Hän nousi ylös taivaallisiin ja istuutui, sanoen, "Hyvä on, perhe, te tulitte tänne sisälle kanssani aamulla...Nyt on tulossa myöhäinen iltapäivä. Jumala sulki oven siellä alhaalla. Aamulla tulee olemaan hämärää yli koko maan. Aamulla sade tulee lankeamaan ja arkki tulee ajelehtimaan pois, ja

käänny tämän kulman ympäri." Menin sinne. Oh, sitä tapahtuu koko ajan. "Odota juuri tässä." Sitten odotin siinä muutaman minuutin. Sanottiin, "Käänny ja mene takaisin tätä kautta." Ja tehdessäni niin, kohtasin hänet.

116. Hän sanoi, "Veli Branham, minä tunnen sinut." Hän sanoi, "Tulin Jeffersonvilleen kerran, tavatakseni sinua, mutta sinä olit meren takana." Mutta hän oli ollut juoppo, elämässään. Otin häntä kädestä, hänen tietämättään mitä olin tekemässä. Ja hänellä oli maksan kirrosio. Seistessäni siellä pitäen häntä kädestä, tuo värinä jätti minut. Miksi? Hän oli parantunut. Aivan siellä kadunkulmassa, täällä alhaalla tässä kaupungissa.

117. En tunne tuota miestä... onko hän täällä? En tiedä. Jos hän on, hän... en tiedä. Hän sanoi halunneensa mennä takaisin kotiin. Hän oli Intiaanimies, uskon hänen naiseen valkoisen naisen. Hän oli Virginiasta. Ja olen unohtanut niinen nimensä. Hän asui täällä lähellä Logaria, tai jotain sellaista* Hän oli mennyt koko matkan Jeffersonvilleen. Mutta hänellä oli tunne että hänen tuli kävellä tuohon kadunkulmaan; Pyhä Henki sanoi, "Mene tätä kautta." Oi Jumala, ole armollinen! Siinä se on teille.

118. Voisin käyttää tunteja toisensa perään, kertoakseni teille asioista joita olen nähnyt tapahtuvan ja joita on tehty sillä tavalla. Miksi? Jeesus, meidän suuri Soturimme, meni ja valloitti tuon maan, voitti kuoleman, voitti helvetin, voitti haudan ja nousi ylös kolmantena päivänä ja sanoi, "Minä olen Hän joka oli kuollut, ja elän aina ja iankaik-kisesti, ja Minulla on kuoleman ja helvetin avaimet." Siinä on tuo Voittaja, siitä asti kun Hän repäisi esiripun kahtia. Siellä Hän seisoo!

119. Kuten eräs vanha värillinen sisar. Suokaa minulle anteeksi, värilliset ystäväni täällä. Hän antoi todistuksen eräässä kokouksessa ja hänellä oli hyvin eteläinen murre puheessaan. Hän sanoi, "Minä haluan kertoa teille jotakin tänä iltana." Hän sanoi, "Varmasti minä en ole mitä minun tulisi olla." Ja hiin sanoi, "Minä varmasti en ole mitä minun tulisi olla. Mutta tiedän yhden asian, minä en ole mitä minulla oli tapana olla." Niinpä hän oli tullut jonnekin!

120. Ja minä sanon, että niin se on tänäkin iltana! Kerran olimme kadotettuja synnissä. Ja tänään, vastaanottamalla tuon todisteen, tuon takaisintulleen lupauksen, meidän Ian-kaidäsen Pelastuksemme käsirahan, me olemme nousseet kuolleista Elämään ja elämme synnin yläpuolella. Mitä se tuleekaan olemaan kun saamme koko maksun, menemme itse yli virran, tuohon ihanaan maahan?

121. Suuri koetus! Nyt Abraham, kaikkien näiden ihmeellisten asioiden jälkeen, hänet koeteltiin senjälkeen kun hän oli saanut siunauksen. Abraham koeteltiin.

122. Siinä on se missä ihmiset epäonnistuvat. Kuunnelkaa nyt todella tarkasti, älkää menkö sen ohitse. Raamattu sanoo että ”Jokainen poika, joka Jumalan tykö tulee, täytyy olla kuritettu, hänet täytyy kurittaa, ruoskia. Ja jos me emme voi kestää kuritusta, me olemme äpärälapsia, emmekä Jumalan lapsia.” Se todistaa että uskomme ei ollut mitä sanoimme sen olleen, että meillä ei ole sitä minkä väitämme omistavamme. Me menemme nyt vähän todella hyvään Calvinismiin, joten meidän täytyy tarkata sitä. Huomatkaa nyt, ”Jokainen poika joka tulee Jumalan tykö täytyy kurittaa,” Sana ruoskii hänet ja hakkaa hänet palasiksi, lyöden jokaisen uskontunnustuksen pois hänen altaan; näettekö, hänet koetellaan, jotta nähtäisiin onko hän Jumalan poika.

123. Nyt senjälkeen kun Abraham oli saanut siunauksen, sitten hänet koeteltiin jälkeensä.

124. Minne aika on mennyt tänä iltana? En ole edes mennyt tekstini lävitse ja on jo aika lopettaa. Haluaisitteko kärsiä minua vielä toiset viisitoista minuuttia? (Seurakunta sanoo, ”Aamen.”) Kiitoksia. Olkaa kunnioittavat. (Abraham. Katsokaa Nooa.) Ottakaamme se hetkeksi. Me emme voi kiirehtiä; ei tarvitse. Ja miksi me pitäisimme kiirettä? Minä olen hidas, en ole näiden miesten kaltainen, jotka voivat seistä ja vain puhalttaa sen ulos sillä tavalla. Minä olen hidas, minun täytyy odottaa kunnes Hän antaa sen minulle.

125. Katsokaa Nooaaa, senjälkeen kun Jumala oli antanut hänen saarnata sata kaksikymmentä vuotta, aivan saman kaltaisen tieteellisen maailman keskellä, kuin mitä meillä on tänään. Varmasti, he rakensivat pyramiidit. Me emme voisi rakentaa niitä. He rakensivat sphinxin. Me emme voisi rakentaa sitä. He balsamoivat ruumiit saaden ne näyttämään luonnollisilta. Kuitenkaan tänä päivänä me emme voi tehdä sitä. Heillä oli väriaineet joita he käyttivät, jotka eivät ole muuttaneet väriään neljäntuhanteen vuoteen. Meillä ei ole sitä. Ja se osoitti heillä olleen sivilisaation niinkuin Jeesus sanoi, ”Niinkuin se oli Nooan päivissä.” Ja Nooa saarnasi tuossa tieteellisessä maailmassa, ”Sade tulee lankeamaan taivaasta, koska Jumalan Sana sanoi niini” Nooa oli profeetta.

126. Ja kun te näette profeettojen nousevan esiin, teidän on parasta tarkata, tuomio on tulossa.

127. Niinpä sitten Nooa saarnasi ja ihmiset hylkäsivät sen, nauraen häntä vasten kasvoja. Voin kuvitella joidenkin heistä sanoneen, ”Se ei täytä meidän tieteellisiä vaatimuksiam-me.” Hah!

128. Kuvittelen sen olleen samoin kuin tänäkin päivänä. He sanovat että ”Huutaminen, ja Jumalan ylistäminen, ja itkeminen ja tämä niinkutsuttu ‘pyhä kieriskelijä’ elämä ja asiat, se on kaikki tunteiden kiihottumilta.” Se ei täytä

heidän tieteellisiä vaatimuksiaan, mutta se täyttää Jumalan Raamatun vaatimukset. Se on pääasia. Huomatkaa.

129. Voin kuvitella tieteen sanoneen, ”Kuulehan nyt, hyvä mies, sinä olet päästäsi sekaisin. Meillä on tutka, me voimme luodata kuun ja lähettää Sputnikin sinne ylös. Siellä ei ole tippaakaan vettä tämän paikan ja sen välillä. Mistä se nyt tulisi?”

130. Voin kuulla Nooan sanovan, ”Jumala sanoi niini Ja jos Jumala sanoi sen olevan niin, Hän on Jehovah-Jireh, voi Hän hankkia veden sinne ylös. Jumala sanoi niini! Se tulee tapahtumaan joka tapauksessa!” Joku sanoi...

131. Ottakaa joku mies joka on kuolemassa syöpään, hänestä on jäljellä vain miehen kuori; seuraavana vuonna hän on hyvä terve mies. Kuinka se tapahtui? Minulla on satoja noista todistuksista. Eräs mies oli jo lähtenyt tästä elämästä ja lääkäri oli allekirjoittanut lausunnon, ”Hän on kuollut, ollut kuolleena tunteja ja tunteja.” Ja Jumala antoi näyn, ja hän elää nyt. Kuinka? Älkää minulta kysykö. Minä en tiedä. Mutta Jumala sanoi, ”Parantakaa sairait, nostakaa ylös kuolleet, ajakaa ulos perkeleet.” Kyllä.

132. Miioin tahansa olette sairas ja Jumala ilmoittaa teidän parantuneen, niin menkää lääkärinne luo ja antakaa hänen sanoa teille että olette terve. Hän tulee antamaan teille.. Se tulee antamaan todistuksen hänelle. Kun hän sanoo, ”Mutta se on kaikki mennyt pois”; sanokaa, ”Ylistys Jumalalle! Kiitoksia, tohtori, palveluksistasi.” Te voitte mennä kotiin, näettehän. Se on totta. Huomatkaa.

133. Nyt Nooa; hän sanoi, ”Tulee sade ja se tulee pesemään kaikki teidät pahat ihmiset pois maailmasta.”

134. ”Ah, hölynpölyä! Meillä on kirkkomme. Meidän pastorimme ei sano mitään sen kaltaista. Tuo vanha mies on päästään sekaisin, rakentaessaan tuota, arkkia siellä mäellä. Luulisitteko kenenkään uskovan sitä?”

135. Yhtenä päivänä Jumala sanoi, ”Olen kuullut tarpeeksi heidän pilkkaamistaan. Nyt olen valmis. Mene sisälle arkkiin!” Ja tässä tulivat eläimet kaksittain, uros ja naaras papukaija, uros ja naaras varpunen, uros ja naaras vuohi, uros ja naaras lammas, leijona, tiikeri ja kaikki jotka hengittivät maan päällä, menivät sisälle arkkiin.

Nooa sanoi, ”Se on teidän viimeinen merkinne!”

136. Eivätkä he voineet uskoa sitä. ”Painu sinne ja elä haisevien eläintesi kanssa.”